

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθήναις
τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1956

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 238

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N. Δ. 3593. Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Σταύρου Σ. Νιάρχου συναφθείσης Συμβάσεως, περὶ ιδρύσεως Ναυπηγείου. 1
- N. Δ. 3594. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Σχολῆς Τουριστικῶν Ἑπαγγελμάτων νομοθεσίας. . . 2

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 3593

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Σταύρου Σ. Νιάρχου συναφθείσης Συμβάσεως, περὶ ιδρύσεως Ναυπηγείου.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου 1956 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Κυροῦται ἡ μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Σταύρου Σ. Νιάρχου συναφθεῖσα Σύμβασις περὶ ιδρύσεως ναυπηγείου ἐν Ἑλλάδι.

2. Ἀπασαὶ αἱ διατάξεις τῆς ἀνωτέρω Συμβάσεως, ἥς τὸ κείμενον ἔπεται, κτῶνται ἰσχὺν διατάξεων νόμου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εν Ἀθήναις τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1956

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Δ. ΧΕΛΜΗΣ, Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Ε. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟ-
ΣΙΤΣΑΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Χ.
ΘΗΒΑΙΟΣ, Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΤΡΑΣ, Α. Π. ΤΣΑΛΛΑΡΗ,
Α. ΜΠΟΤΡΝΙΑΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, Ν.
ΜΑΡΤΗΣ, Δ. ΜΑΝΕΝΤΗΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Ἀθήναις τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1956

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 12 Σεπτεμβρίου 1956, μετὰ ξὺ ἀφ' ἑνὸς μὲν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωπούμενου ἐν προκειμένῳ ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν : 1) Συντονισμοῦ κ. Δ. Χέλμη, 2) Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας κ. Π. Παπαληγόρου, 3) Οἰκονομικῶν κ. Χ. Θηβαίου καὶ 4) Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Ἀρ. Πρωτοπαπαδάκη, καλουμένου ἐφεξῆς «τὸ Δημόσιον», ἀφ' ἑτέρου δὲ τοῦ κ. Σταύρου Σπυρίδωνος Νιάρχου, διαμένοντος ἐν Στ' Ὑ Μώρις (Ἑλβετίας) καλουμένου ἐφεξῆς «ὁ Ἀνάδοχος», συνωμολογήθησαν τὰ ἀκόλουθα :

Σκοπὸς τῆς Συμβάσεως.

Ἄρθρον 1.

1. Σκοπὸς καὶ ἀντικείμενον τῆς παρούσης συμβάσεως εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀναδόχου μερίμνη, εὐθύνη καὶ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ ἔκδοσις καὶ λειτουργία ἐργοστασίου ἐπισκευῶν πλοίων, σκαφῶν καὶ παντὸς πλωτοῦ μέσου μετὰ ἢ ἀνευ τμήματος ναυπηγήσεων, ἢ ἐργοστασίου κατασκευῶν (ναυπηγήσεων) πλοίων, σκαφῶν καὶ παντὸς πλωτοῦ μέσου, μετὰ ἢ ἀνευ τμήματος ἐπισκευῶν.

2. Τὸ Δημόσιον παρέχει εἰς τὸν Ἀνάδοχον διὰ τῆς παρούσης τὴν ἀδειαν ἰδρύσεως τοῦ ἐργοστασίου τούτου, ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει ὁρους.

Βασικαὶ προδιαγραφαὶ τοῦ Ἐργοστασίου Ἐπισκευῶν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς περίπτωσιν καδ' ἣν ὁ Ἀνάδοχος ἰδρύσῃ μόνον ἐργαστάσιον ἐπισκευῶν πλοίων, σκαφῶν καὶ παντὸς πλωτοῦ μέσου, ἢ ἐπισκευαστικὴ ἱκανότης τοῦ ἐργοστασίου δεόν νὰ περιλαμβάνῃ τὴν δυνατότητα ἐκτελέσεως διὰ καταλλήλων καὶ συγχρόνων μηχανημάτων, μέσων, ἐργαλείων καὶ μεθόδων, τῶν πάσης φύσεως ἐργασιῶν, ἐπιθεωρήσεων, ἐπισκευῶν, μετασκευῶν καὶ συμπληρώσεων εἰς τὰ ὕψηλα καὶ τὴν μεταλλικὴν ἐν γένει τοῦ σκάφους κατασκευὴν, εἰς τὰς μηχανὰς καὶ τοὺς λέβητας, εἰς τὰ βοηθητικὰ μηχανήματα, εἰς τὴν ἡλεκτρικὴν ἐγκατάστασιν, εἰς τὸν ἐξαρτισμὸν καὶ τὴν ξυλίνην κατασκευὴν καὶ εἰς ὅλας γενικῶς τὰς ἐγκαταστάσεις ἐπὶ πλοίων ἐμπορικῶν παντὸς τύπου μέχρι τοῦ μεγέθους τῶν συγχρόνων δεξαμενοπλοίων, ἱκανότητος φορτίου 50.000 τόνων ὡς καὶ ἐπὶ πλωτῶν ναυπηγημάτων ἐν γένει.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ ἀνεγερθὲν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐργαστάσιον μετὰ τῶν τυχόν παραρτημάτων του, δεόν νὰ εἶναι ἐφωδιασμένον διὰ τῶν καταλλήλων μηχανημάτων καὶ ἐγκαταστάσεων ὡς καὶ ἐπαρκῶς ἐπηρεαζόμενον διὰ τοῦ καταλλήλου προσωπικοῦ ὥστε :

α) Νὰ διαθέτῃ καὶ νὰ ἔχῃ ἐν λειτουργίᾳ μίαν τοῦλάχιστον πλωτὴν ἢ μόνιμον δεξαμενὴν ἱκανότητος δεξαμενισμοῦ πλοίων φορτίου μέχρι 50.000 τόνων DW.

β) Νὰ διαθέτῃ προβλήτας ἢ κρηπιδώματα ἐλάχιστου ἀνεπτυγμένου συνολικοῦ μήκους περίπου 1.200 μέτρων πρὸς παραβολὴν τῶν ὑπὸ ἐπισκευὴν πλοίων καὶ ἄτινα νὰ παρίχουν προστασίαν πρὸς τὰ ὑπὸ ἐπισκευὴν πλοῖα.

Αἱ προβλήτες καὶ τὰ κρηπιδώματα δεόν νὰ ἐξυπηρετῶνται ὑπὸ 2 τοῦλάχιστον γερανῶν, κινουμένων ἐπὶ τροχιῶν ἢ πλωτῶν ἢ ἄλλης διατάξεως.

γ) Νὰ διαθέτῃ κτίρια ἀπαραίτητα διὰ Συνεργεῖα, Γραφεῖα κλπ.

δ) Νὰ διαθέτῃ κατάλληλον ἐξοπλισμὸν τῶν συνεργείων καὶ ἐφοδιασμὸν αὐτῶν διὰ τῶν ἀπαραίτητων ἐργαλειομηχανῶν, ἐργαλείων, ἀνυψωτικῶν μέσων καὶ ἐγκαταστάσεων, ὥστε νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ ἀνάληψις πάσης ἐργασίας τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 καθοριζομένης δυναμικότητος.

ε) Νὰ διαθέτῃ εἰδικὴν ἐγκατάστασιν διαχωρισμοῦ τοῦ ἐξ ἐλαιωδῶν υἷατων ἔρματος τῶν πετρελαιοφόρων, ἄτινα χρησιμοποιοῦν ἐν πλῶ ἰδίᾳ φυσικὴν καθαρισμόν καὶ ἀπερρώσεως τῶν δεξαμενῶν τῶν.

στ) Νὰ διαθέτῃ ἀπαραίτητον ἐξοπλισμὸν μεταφορικῶν μέσων.

2. Τὸ συνολικὸν κόστος τοῦ ὡς ἄνω ἐργοστασίου δεόν θὰ εἶναι μικρότερον τοῦ ποσοῦ τῶν \$ 8.630.000 περίπου ἢ τοῦ ἰσαξίου αὐτῶν, κατὰ τὸν χρόνον τῆς πραγματοποιήσεως τῆς δαπάνης. Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ δεόν δύναται νὰ διατεθῇ διὰ κεφάλαιον κινήσεως καὶ ἀπρόβλεπτα πλέον τῶν \$ 600.000.

3. Εἰς τὸν ποσὸν τῶν \$ 8.630.000 δεόν περιλαμβάνονται δαπάναι προοριζόμεναι διὰ τὴν τυχόν ἔκδοσιν τμήματος ναυπηγήσεων τοῦ ἐργοστασίου.

Τεχνικὴ μελέτη καὶ σχέδια ἐργοστασίου ἐπισκευῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Ὁ Ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται, ἐντὸς προθεσμίας ἑκατὲν ὀγδοήκοντα (180) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 προκήψεως τοῦ Δημοσίου, πρὸς μεταβίβασιν τοῦ ἐπιλεγέντος χώρου πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ἐργοστασίου, ἐξ' ὅσον οὗτος ἀνήκει εἰς τὸ Δημόσιον ἢ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς καθοριστοῦσης προσωρινῶς τὴν λόγῳ ἀπαλλοτριώσεως καταβλητέαν ἀποζημίωσιν, ἐφ' ὅσον ὁ χώρος οὗτος ἀνήκει εἰς τρίτους, ὅπως ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας πλήρη μελέτην καὶ σχέδια τοῦ ἐκτελεσθισμένου ἔργου. Ταῦτα θέλουν ὑποβληθῇ εἰς δεκαπλοῦν καὶ δεόν νὰ συμφωνοῦν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς πρὸς τὰς ἐν ἄρθρῳ 2 καὶ 3 βασικὰς προδιαγραφὰς τοῦ ἐργοστασίου.

2. Τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας ὑποχρεοῦται ἐντὸς ἐξήκοντα (60) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀναδόχου ὑποβολῆς τῆς ἄνω μελέτης καὶ σχεδίων, ἐγκρίνῃ ταῦτα, ἐφ' ὅσον ἡ

μελέτη αὕτη καὶ τὰ σχέδια δὲν ἀντιβαίνουν πρὸς τὰς σήμερον κειμένας διατάξεις περὶ βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ δὲν ἀντιτίθενται πρὸς τὰ ἐν ἀρθροῖς 2 καὶ 3 μνημονευμένας προδιαγραφάς.

Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ μελέτη θεωρεῖται ὡς ἐγκριθεῖσα.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας ἤθελεν ἀπορρίψει ἢ τροποποιήσῃ τὴν ἀνω μελέτην καὶ τὰ σχέδια, ὁ Ἀνάδοχος δικάζεται ὅπως ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως τῆς τροποποιητικῆς ἢ ἀπορριπτικῆς Πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ προσφύγῃ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 31 προβλεπομένην Διαιτησίαν.

3. Ἐν τῇ μελέτῃ δεόν ἐπίσης νὰ ἀναφέρεται τὸ χρονικὸν διάστημα κατασκευῆς τοῦ ἔργου μὲ κατανομὴν τοῦ πιθανοῦ χρόνου κατασκευῆς ἐκάστου τμήματος.

4. Ὁ Ἀνάδοχος καὶ πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν σχεδίων καὶ τῆς μελέτης, περὶ ἧς ἡ παράγραφος 1 δικαιούται νὰ ἀρξῇται προπαρασκευαστικῶν ἔργων.

5. Ὁ Ἀνάδοχος ὡς φέρων τὴν τεχνικὴν καὶ οἰκονομικὴν εὐθύνην τῆς ἐπιχειρήσεως, οἰκιοῦται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἐργοστασίου νὰ ἐπιφέρει οἰανδήποτε τεχνικὴν ἢ ἄλλην μεταβολὴν εἰς τὴν ἀνω μελέτην καὶ σχέδια.

Τὰς τοιαύτας μεταβολὰς ὁ Ἀνάδοχος γνωστοποιεῖ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας, τοῦτο δὲ ὑποχρεοῦται, ὅπως ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτῶν ἐγκρίνῃ ταύτας. Ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνουν πρὸς τὰς κατὰ τὴν ὑποβολὴν αὐτῶν ἰσχύουσας διατάξεις περὶ βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων ἡ δὲν ἀντιτίθενται πρὸς τὰς ἐν ἀρθροῖς 2 καὶ 3 προδιαγραφάς.

Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης αἱ μεταβολαὶ αὗται θεωροῦνται ἐγκριμέναι.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας ἤθελεν ἀπορρίψει ταύτας, ὁ Ἀνάδοχος δικαιούται ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀπορριπτικῆς πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 31 προβλεπομένην Διαιτησίαν.

Ἐργοστάσιον κατασκευῶν.

* Ἀρθρον 5.

1. Ὁ Ἀνάδοχος δικαιούται ἀντὶ νὰ ἰδρύσῃ τὸ ἐργοστάσιον τὸ προβλεπόμενον ἐν τοῖς ἀρθροῖς 2 καὶ 3 τῆς παρούσης συμβάσεως, νὰ ἰδρύσῃ ἐργοστάσιον κατασκευῶν (ναυπηγήσεων) πλοίων σκαφῶν καὶ παντὸς πλωτοῦ μέσου μετὰ ἢ ἀνευ τμήματος ἐπισκευῶν.

2. Τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιλογὴν αὐτοῦ ὁ Ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας ἐντὸς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ κυρωτικοῦ τῆς παρούσης συμβάσεως Νόμου.

3. Τὸ συνολικὸν κόστος τοῦ ἐργοστασίου κατασκευῶν πλοίων, σκαφῶν καὶ παντὸς ἐν γένει πλωτοῦ μέσου μετὰ ἢ ἀνευ τμήματος ἐπισκευῶν δὲν θὰ εἶναι μικρότερον τοῦ ποσοῦ τῶν Δολларίων 8.620.000 περίπου ἢ τοῦ ἰσαξίου αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς πραγματοποιήσεως τῆς δαπάνης. Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ δὲν δύναται νὰ διατεθῇ διὰ κεφάλαιον κινήσεως καὶ ἀπρόβλεπτα πλεόν τῶν Δολларίων 600.000.

4. Ἐάν ὁ Ἀνάδοχος ἐπιλέξῃται τὴν ἱδρύσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ ἐργοστασίου περὶ οὗ ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἀρθρου, ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 7 προσηκόνσεως τοῦ Δημοσίου πρὸς μεταβίβασιν τοῦ ἐπιλεγέντος χώρου πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ἐργοστασίου, ἐφ' ὅσον οὗτος ἀνήκει εἰς τὸ Δημόσιον ἢ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς καθοριζούσης προσωρινῶς τὴν λόγῃ ἀπαλλοτριώσεως καταβλητέαν ἀποζημίωσιν, ἐφ' ὅσον ὁ χώρος οὗτος ἀνήκει εἰς τρίτους. ὅπως ὑποβλήσῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας εἰς δεκαπλοῦν πλήρη μελέτην καὶ σχέδια τοῦ ἐκτελεσθησμένου ἔργου.

Τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας ὑποχρεοῦται ἐντὸς ἐξήκοντα (60) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀναδόχου ὑποβολῆς τῆς ἀνω μελέτης καὶ σχεδίων, νὰ ἐγκρίνῃ ταῦτα ἢ ἡτιολογημένως τροποποιήσῃ ἢ ἀπορρίψῃ αὐτά.

Ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως ὁ Ὑπουργὸς Βιομηχανίας παύσει εὐλογον προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ Ἀνάδοχος θέον νὰ ὑποβάλῃ νέαν μελέτην καὶ σχέδια.

Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας τῶν ἐξήκοντα (60) ἡμερῶν ἡ ἀνω μελέτη καὶ σχέδια θεωροῦνται ὡς ἐγκριθέντα. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας, ἤθελεν ἀπορρίψει ἢ τροποποιήσῃ τὴν ἀνω μελέτην καὶ σχέδια, ὁ Ἀνάδοχος ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως τῆς τροποποιητικῆς ἢ ἀπορριπτικῆς πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ δικαιούται νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 31 προβλεπομένην Διαιτησίαν.

Ἐν τῇ μελέτῃ δεόν νὰ ἀναφέρεται τὸ χρονικὸν διάστημα κατασκευῆς τοῦ ἔργου, μὲ κατανομὴν τοῦ πιθανοῦ χρόνου κατασκευῆς ἐκάστου τμήματος.

Ὁ Ἀνάδοχος καὶ πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν σχεδίων καὶ τῆς μελέτης, περὶ ὧν ἀνωτέρω, δικαιούται νὰ ἀρξῇται προπαρασκευαστικῶν ἔργων.

Ὁ Ἀνάδοχος ὡς φέρων τὴν τεχνικὴν καὶ οἰκονομικὴν εὐθύνην τῆς ἐπιχειρήσεως, δικαιούται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἐργοστασίου νὰ ἐπιφέρει οἰανδήποτε τεχνικὴν ἢ ἄλλην μεταβολὴν, εἰς τὴν ἀνω μελέτην καὶ σχέδια. Τὰς τοιαύτας μεταβολὰς ὁ Ἀνάδοχος γνωστοποιεῖ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας, τοῦτο δὲ ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτῶν ἐγκρίνῃ ταύτας, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνουν πρὸς τὰς κατὰ τὴν ὑποβολὴν αὐτῶν ἰσχύουσας διατάξεις, περὶ βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ δὲν τροποποιούν οὐσιωδῶς τὴν ἤδη ἐγκριθεῖσαν μελέτην καὶ σχέδια. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης αἱ μεταβολαὶ αὗται θεωροῦνται ἐγκριμέναι. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας ἤθελεν ἀπορρίψει ἢ τροποποιήσῃ ταύτας, ὁ Ἀνάδοχος δικαιούται ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως τῆς τροποποιητικῆς ἢ ἀπορριπτικῆς πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 31 προβλεπομένην Διαιτησίαν.

Ἐννοία ὅρου «Εργοστάσιον».

* Ἀρθρον 6.

Ὑπὸ τὸν ὅρον «Εργοστάσιον» νοεῖται ἐν τοῖς ἐπομένοις ἀρθροῖς α) τὸ ἐργοστάσιον ἐπισκευῶν πλοίων, σκαφῶν καὶ παντὸς πλωτοῦ μέσου μετὰ ἢ ἀνευ τμήματος ναυπηγήσεων, β) τὸ ἐργοστάσιον κατασκευῶν (ναυπηγήσεων) πλοίων, σκαφῶν καὶ παντὸς πλωτοῦ μέσου μετὰ ἢ ἀνευ τμήματος ἐπισκευῶν.

Τόπος ἀνεγέρσεως τοῦ Ἐργοστασίου.

* Ἀρθρον 7.

1. Τὸ Ἐργοστάσιον κατ' ἐπιλογὴν τοῦ Ἀναδόχου θὰ ἰδρυθῇ εἰς Σκαρπιαγκᾶν ἢ Πέραμα μέχρι Κερατσινίου μὴ περιλαμβανομένου τοῦ ὁρίου Ἀγίου Γεωργίου, ἢ Λαύριον, ἢ Πύλον, ἢ Σῦρον, ἢ Σούδαν.

2. Διὰ τὴν περίπτωσιν ἀνεγέρσεως τοῦ Ἐργοστασίου ἐν Σκαρπιαγκᾶ εἰς τὸν ἐν τῇ παραγράφῃ 6 τοῦ παρόντος ἀρθρου ὁριζόμενον χώρον, ἐντὸς βέβα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης συμβάσεως, θέλει συσταθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ τριμελὲς Ἐπιτροπὴ προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου ἐντὸς εἰκοσιν (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της θὰ ὁρίσῃ τὸ τμήμα τοῦ ἀνωτέρω χώρου τοῦ Σκαρπιαγκᾶ ἀντὶ τοῦ ὁποίου ὁ Ἀνάδοχος θέλει ἐξαγοράσῃ τὸν χώρον τοῦτον.

3. Τὴν ἐπιλογὴν τοῦ τόπου τῆς ἀνεγέρσεως ὑποχρεοῦται νὰ γνωστοποιήσῃ ὁ Ἀνάδοχος πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Βιομηχανίας ὡς ἐκπρόσωπον τοῦ Δημοσίου, ἐντὸς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ κυρωτικοῦ τῆς παρούσης Νόμου.

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, ἐάν ὁ Ἀνάδοχος δὲν ἀποδέχεται τὸ ὑπὸ τῆς ἐν παραγράφῃ 2 Ἐπιτροπῆς καθορισθέν τμήμα τοῦ Σκαρπιαγκᾶ ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς ἀντιπρό-

τασιν εάν δὲ αὕτη δὲν γίνῃ ἀποδεκτὴ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, δικαιούται οὗτος νὰ ὑπαναχωρήσῃ τῆς συμβάσεως.

4. Ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν παραγράφῳ 3 προθεσμίας ὁ Ἀνάδοχος —ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχῃ προκρίνῃ τὸν Σκαρμαμαγκᾶν— ὑποχρεοῦται νὰ καθορίσῃ τὸν ἀκριβὲς χῶρον μετὰ σαφῶν ὁρίων, εἰς τὸν ὁποῖον οὗτος θὰ ἰδρύσῃ τὸ Ἐργοστάσιον καὶ νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Δημοσίου τὴν ἔγκρισιν αὐτοῦ.

Τὸ Δημόσιον μόνον ἐνεκα δεικναιολογημένου λόγου δύναται νὰ μὴ ἀποδεχθῇ τὸν ἐπιλεγέντα χῶρον, εάν δὲ ὁ Ἀνάδοχος ἀμφισβητῇ τὸν προβαλλόμενον λόγον δικαιούται νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 31 διαιτησίαν.

5. Ὁ Ἀνάδοχος μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Δημοσίου δύναται ν' ἀνεγείρῃ τὸ Ἐργοστάσιον καὶ εἰς ἕτερον τόπον πλὴν τῶν ἐν παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ὁριζομένων.

6. Εάν ὁ Ἀνάδοχος δηλώσῃ, ὅτι θὰ ἰδρύσῃ τὸ ἔργοστάσιον εἰς Σκαρμαμαγκᾶν τὸ Δημόσιον ὑποχρεοῦται, ὅπως ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σχετικῆς προσκλήσεως, γενομένης πρὸς τοὺς Ὑπουργοὺς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Ἀμύνης ὑπὸ τοῦ Ἀναδόχου, προσέλθῃ ἐνώπιον Συμβολαιογράφου ὑπ' αὐτοῦ ὑποδεικνυμένου καὶ ὑπογράψῃ τὸ σχετικὸν ἀγοραπωλητήριον Συμβόλαιον, μὲ τὸ ὑπὸ τῆς ἐν παραγράφῳ 2 Ἐπιτροπῆς καθορισθὲν τίμημα. Τὸ Συμβόλαιον τοῦτο θέλει ὑπογραφῇ ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ὑπὸ ἀντιπροσώπου ὁρισθέντος διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Ἡ πώλησις θὰ ἀφορᾷ τὴν περιοχὴν τῶν Ναυπηγείων Β. Ν. ἣτις προσδιορίζεται ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει διὰ τοῦ συνημμένου σχεδιαγράμματος τοῦ Γ.Ε.Ν. ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Ζ Η Θ Ι Κ Ζ, μετὰ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐγκαταστάσεων, μηχανημάτων καὶ κτιρίων.

7. Εάν τὸ Ἐργοστάσιον ἰδρυθῇ εἰς ἕτερον χῶρον ἢ ἂν ὁ Ἀνάδοχος ἰδρύσῃ καὶ ἕτερα ἔργοστασια κατὰ τὸ ἄρθρον 29 καὶ ἡ ἰδρυσις εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις πρόκειται νὰ γίνῃ ἐπὶ περιοχῶν ἀνηκουσῶν τῷ Δημοσίῳ, τοῦτο ὑποχρεοῦται, μετὰ τὴν παροχὴν τῆς κατὰ τὰς παραγρ. 4 καὶ 5 ἐγκρίσεώς του, νὰ ἐκποιήσῃ αὐτὰς εἰς τὸν Ἀνάδοχον ἔναντι συμφωνηθησομένου μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ἀναδόχου, λογικοῦ τιμήματος, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ σκοποῦ τοῦ ἔργου, καταβληθησομένου κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ οἰκείου Συμβολαίου.

Τοιαῦται μεταβιβάσεις δέον νὰ γίνωνται καὶ ἂν αἱ ζητούμεναι ἐκτάσεις θέλουν χρησιμοποιοῦν διὰ βοηθητικὰς ἀνάγκας τοῦ ἔργου λ.χ. στέγασιν τοῦ προσωπικοῦ.

Ἐν περιπτώσει μὴ συμφωνίας ὡς πρὸς τὸ καταβλητέον τίμημα, τοῦτο θὰ καθορίζεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς Προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν τῆς οἰκείας περιφερείας, μὲ μέλη ἐκπρόσωπον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐκπρόσωπον τοῦ Ἀναδόχου. Εάν τις τῶν συμβαλλομένων δὲν ὀρίσῃ τὸν ἐκπρόσωπόν του ἐντὸς 7 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσκλήσεως τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων, τοῦτον θὰ διορίζῃ ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν.

Πρὸς ἐξέυσεσιν τῆς ἀξίας τῶν οὕτω μεταβιβαζομένων ἐκτάσεων ἡ Ἐπιτροπὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου, ὡς καὶ τὰ τυχόν ὑπάρχοντα ἐπ' αὐτῶν ἐμπράγματα δικαιώματα ὑπὲρ τρίτων, ὁρίζει λογικὸν τίμημα, τὸ ὁποῖον ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α. Ν. 1731/1939 ἀπερὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποχρεοῖ τὰ μέρη καὶ κατ' αὐτῆς δὲν ἐπιτρέπεται οὐδὲν ἐνδικον μέσον τακτικὸν ἢ ἔκτακτον, οὐδὲ προσφυγὴ εἰς τὴν διαιτησίαν τοῦ ἄρθρου 31 τῆς παρούσης συμβάσεως.

Μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκδιδομένην ἀπόφασιν τὸ Δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ μεταβιβάσῃ τὴν κυριότητα τοῦ ἀκινήτου ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐν παραγράφῳ 6 ὁριζομένων.

8. Τὸ Δημόσιον μεταβιβάζον ἐκτάσεις ἀνηκούσας αὐτῷ ὑποχρεοῦται νὰ δηλώσῃ τὰ τυχόν ὑπάρχοντα ἐμπράγματα δικαιώματα καὶ θάρη ἐπ' αὐτῶν καὶ θὰ ὑπόσχεται ταύτας ἐλευ-

θέραι παντὸς νομικοῦ καὶ πραγματικοῦ ἐλαττώματος, πάσης διεκδικήσεως ἢ ἑτέρου ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἢ θάρους. Ὁ Ἀνάδοχος δικαιούται, ὅπως μετὰ τὴν μεταβίβασιν ζητήσῃ τὴν εἰς θάρους τοῦ ἀπαλλοτριώσιν τῶν τυχόν ὑπαρχόντων ὑπὲρ τρίτων ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων.

Εάν διὰ τὴν ἰδρυσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἐργοστασίου παρίσταται ἀνάγκη δημιουργίας δουλείας ἐπὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον, ταύτην ὑποχρεοῦται τὸ Δημόσιον νὰ συνιστᾷ ἐπὶ καταβολῇ ἀποζημιώσεως καθοριζομένης κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα.

9. Εάν τὸ Ἐργοστάσιον πρόκειται νὰ ἰδρυθῇ εἰς περιοχὰς ἀνηκούσας εἰς ἕτερα πρόσωπα πλὴν τοῦ Δημοσίου, τοῦτο ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Ἀναδόχου ὑποχρεοῦται νὰ ἀπαλλοτριώσῃ ταύτας, συνιστᾷ δουλείας κλπ. τῆς ἀποζημιώσεως καταβλητέας ὑπὸ τοῦ Ἀναδόχου τοῦ ἔργου, περὶ οὗ ἡ παρούσα σύμβασις θεωρουμένη ὡς τοιοῦτου Δημοσίας ὠφελείας καὶ διὰ τοῦ κυρωτικοῦ τῆς παρούσης Νόμου αὐτοδικαίως κηρυττομένου ὡς τοιοῦτου, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὰς ἀπαλλοτριώσεις ταύτας τῶν διατάξεων τοῦ Α. Ν. 1731/1939, ὡς οὗτος τροποποιηθεὶς καὶ συμπληρωθεὶς ἰσχύει.

Τοιαῦται ἀπαλλοτριώσεις δέον νὰ κηρύσσωνται καὶ ἂν αἱ ἀπαλλοτριούμεναι ἐκτάσεις θέλουν χρησιμοποιοῦν διὰ βοηθητικὰς ἀνάγκας τοῦ ἔργου λ.χ. στέγασιν τοῦ προσωπικοῦ.

Ὁ Ἀνάδοχος θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον αἰτήσιν περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ χώρου, οὗτινος ζητεῖ τὴν πρόσκτησιν, τὴν δημιουργίαν δουλείας ἢ τὴν προσωρινὴν κατάληψιν, τὸ δὲ Δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ τὸ σχετικὸν Β. Δ. ἐντὸς προθεσμίας οὐχὶ μείζονος τῶν 45 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

10. Εἰς ἀπάσας τὰς ἄνω περιπτώσεις, μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιλογὴν τῆς περιοχῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ἐργοστασίου καὶ τὴν διαδικασίαν μεταβιβάσεως τῆς περιοχῆς ταύτης πρὸς τὸν Ἀνάδοχον, τὸ Δημόσιον θέλει ἐκχωρήσῃ πρὸς αὐτόν, ἄνευ τινὸς ἀνταλλάγματος δι' ὅλοκληρον τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας τοῦ Ἐργοστασίου, τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τοῦ προκειμένου αἰγιαλοῦ, ὡς καὶ τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἐργοστασίου θαλασσίας περιοχῆς.

11. Ὁ Ἀνάδοχος δύναται νὰ ἰδρύσῃ τὸ τμήμα κατασκευῆς ἐν περιπτώσει ἰδρύσεως ἔργοστασίου ἐπισκευῶν ἢ τὸ τμήμα ἐπισκευῶν ἐν περιπτώσει ἰδρύσεως ἔργοστασίου κατασκευῶν εἰς δύο διακεκριμένους χώρους. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰ δύο τμήματα ἀποτελοῦν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 Ἐργοστάσιον, ἐφαρμόζονται δὲ ἐπ' αὐτῶν αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως. Τὸ οὕτω ἀνεγερθῆσομενον τμήμα εάν ὁ Ἀνάδοχος ἐξεμισθώσῃ τὸν χῶρον περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 8, δὲν δύναται νὰ ἀνεγείρῃ εἰς τινὰ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος περιοχῶν.

Χρησιμοποίησις Ναυπηγείων Σκαρμαμαγκᾶ.

Ἄρθρον 8.

1. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ Ἀνάδοχος ἀποφασίσῃ νὰ ἰδρύσῃ τὸ Ἐργοστάσιον εἰς θέσιν ἄλλην πλὴν τοῦ Σκαρμαμαγκᾶ, δικαιούται ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως τῆς ἐπιλογῆς, περὶ ἣς τὸ ἄρθρον 7 νὰ χρησιμοποιοῖ τὸ τμήμα τῶν ἐν Σκαρμαμαγκᾶ Ναυπηγείων τοῦ Β.Ν. ὡς ταῦτα περιγράφονται καὶ ἀναφέρονται ἐν τῷ συνημμένῳ σχεδιαγράμματι τοῦ Γ.Ε.Ν. τὸ ὑπὸ στοιχεῖα Α, Β, Γ, Δ, σημειούμενον, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ μηχανημάτων καὶ ἐγκαταστάσεων, ὡς προσωρινὴν ἐσθὶν διευκολύνσεως καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς κατασκευῆς ὀπλισμοῦ διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθῆσομενον Ἐργοστάσιον ἀντὶ μισθώματος δολλ. 15.000 ἐτησίως, ἢ τοῦ ἰσχυοῦ αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον καταβολῆς.

Ἡ ἀνωτέρω διάρκεια τῆς μισθώσεως δύναται νὰ παρατεθῇ διὰ μεταγενεστέρης συμφωνίας, ἐφ' ὅσον συντρέχουν λόγοι δικαιολογούντες τὴν τοιαύτην παράτασιν καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἔρους.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς μισθώσεως ὁ Ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ τὸ μίσθιον μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐγκαταστάσεων εἰς τὴν κατὰστασιν παρέλαβε τοῦτο, δικαιούμενος εἰς ἀφαιρέ-

αι των ὑπ' αὐτοῦ εἰσκομισθέντων μηχανημάτων, ἔστω καὶ ἂν συνεβέθησαν μετὰ τοῦ ἐδάφους μονίμως.

Διαρκούσης τῆς μισθώσεως τὸ Δημόσιον δικαιούται νὰ καταγγεῖλῃ τὴν μίσθωσιν ἐφ' ὅσον ὁ Ἀνάδοχος δὲν ἤθελε χρησιμοποίησιν τὸν χώρον τοῦ Σκαρμαλαγκᾶ διὰ τὸν ὡς ἄνω αναφερόμενον σκοπὸν. Ἡ καταγγελία ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας κοινοποιουμένης εἰς τὸν Ἀνάδοχον. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁ Ἀνάδοχος δικαιούται ὅπως ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 31 προβλεπομένην Διαιτησίαν. Οἱ διαιτηταὶ ἀπορρίπτοντες τυχὸν τὴν ἀπκηθεῖσαν προσφυγὴν ὑποχρεοῦνται ὅπως διατάξωσι τὴν ἔξωσιν τοῦ Ἀναδόχου. Ἐν παραλείψει τοιαύτης διατάξεως τὸ Δημόσιον δικαιούται ὅπως ζητήσῃ τὴν ἔξωσιν τοῦ Ἀναδόχου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου ΒΧΗ'.

2. Διαρκούσης τῆς κατὰ τὴν ἄνω τριετίαν μισθώσεως, ὁ Ἀνάδοχος δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξαγορὰν τῆς ἄνω περιοχῆς, εἴτε διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παραγρ. 11 Ἐργοστασίου, εἴτε διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοιούτου, ὅτε τὸ ἐδάφ. β' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 29 τῆς παρούσης θὲν ἐφαρμόζεται.

Ὡς τμήμα τῆς τοιαύτης ἐξαγορᾶς θέλει καταβληθῇ τὸ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρ. 7 παραγρ. 2 καθορισθέν.

Τὸ Δημόσιον δὲν δικαιούται νὰ ἐκποιήσῃ ἢ ἄλλως διαθέσῃ τὴν ἄνω περιοχὴν ἐφ' ὅσον ἰσχύει ἡ ἄνω πρὸς ἀγορὰν εὐχέρεια τοῦ Ἀναδόχου.

Χρόνος ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου.

Ἄρθρον 9.

1. Ὁ Ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται ν' ἀποπερατώσῃ τὰς ἀναγκαῖας ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἐργοστασίου πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐκ τῆς παρούσης ὑποχρεώσεων αὐτοῦ, ὥστε νὰ εἶναι ἔτοιμον πρὸς λειτουργίαν ἐντὸς προθεσμίας 4 ἐτῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παράγραφος 6 ἢ 7 παράδου τοῦ ἐκεί προβλεπομένου 30ημέρου, ἢ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς καθορίζουσας προσωρινῶς τὴν λόγῳ ἀπαλλοτριώσεως καταβλητέαν ἀποζημίωσιν.

2. Ὡς πέρας ἀνεγέρσεως τοῦ Ἐργοστασίου νοεῖται ἡ ἡμερομηνία καθ' ἣν αἱ δυνατότητες τοῦ Ἐργοστασίου ἐπιτρέπουν νὰ χρησιμοποιηθῇ τοῦτο πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν πελατῶν.

3. Ὁ Ἀνάδοχος δικαιούται καὶ πρὸ τῆς πλήρους ἀποπερατώσεως τοῦ Ἐργοστασίου νὰ χρησιμοποιῇ τοῦτο διὰ τὴν ἐνέργειαν ἐπισκευῶν ἢ ἄλλων κατὰ τὸ ἄρθρον 28 ἐργασιῶν, ἐφ' ὅσον ἐτηρήθησαν διὰ τὸ τμήμα τοῦτο αἱ κείμεναι διατάξεις περὶ βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως, παρασχεθῇ δὲ πρὸς τοῦτο τμηματικὴ ἄδεια παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

4. Ὁ Ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται νὰ κατασκευάσῃ ἅπαντα τὰ ἔργα καὶ τὰς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐκ τῆς παρούσης ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ, ἀναγκαῖας μηχανικὰς ἐγκαταστάσεις συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης χρησιμοποιῶν ὕλικά ἐν γένει ἀρίστης ποιότητος κατὰ τὰς ἐν τῇ ἐγκεκριμένῃ ὀριστικῇ μελέτῃ καθοριζόμενας διατάξεις.

Ἐκτέλεσις καὶ παρακολούθησις τοῦ ἔργου.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου, θὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐγκριθεμένης μελέτης καὶ τῶν γενικῶν διατάξεων τῆς παρούσης, μερίμνη, δαπάνη καὶ ὑπ' εὐθύνη τοῦ Ἀναδόχου, θὰ εἶναι δὲ συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντες κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης συμβάσεως Νόμους καὶ Κανονισμούς.

2. Ἐὰν ὁ Ἀνάδοχος ἀναθέσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων εἰς Ἑλλήνας Ἐργολήπτας, οὗτοι δεόν νὰ εἶναι μεταξὺ τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς καταλόγους Ἐργοληπτῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἐπιλεγόμενοι ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν του.

3. Καθ' ὅλον τὸ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτελέσεως μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἔργου χρονικὸν διάστημα ὁ Ἀνάδοχος θέλει υποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας ἀνὰ ἐξάμηνον ὡδήγησιν περὶ τῆς προόδου τῶν ἐργασιῶν ἰδρύσεως τοῦ Ἐργο-

στασίου ἐκ τῆς ὁποίας πρέπει σαφῶς νὰ ἐμφαίνεται ἡ πρόοδος τῶν ἐργασιῶν.

Εἰς ἐκάστην τῶν ὑποβαλλομένων ἐκθέσεων θέλει γίνεσθαι λεπτομερὲς μνεία ἐπὶ τῶν προγραμμάτων καὶ τῶν προβλέψεων τοῦ ἐπομένου ἐξαμήνου, ὥστε νὰ παρέχεται πλήρης ἡ εἰκὼν τῆς προόδου τῶν ἐργασιῶν. Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἢ ἐκθέσεις δύναται νὰ συνοδεύεται ὑπὸ σχεδιαγραμμάτων, φωτογραφιῶν, ἀντιγράφων καὶ παντὸς ἐν γένει στοιχείου κρινομένου ὡς ἀπαραιτήτου διὰ τὴν πλήρη ἐνημέρωσιν καὶ παρακολούθησιν τῆς προόδου τῶν ἐργασιῶν.

4. Τὸ Δημόσιον διατηρεῖ πλήρως τὸ δικαίωμα ὅπως διὰ τῶν ὀργάνων αὐτοῦ ἐλέγχῃ τὸ ἀκριβές τῶν ὑποβαλλομένων ἐκθέσεων.

5. Πᾶσα ἐκθεσις καὶ πᾶν συνοδεῦον αὐτὴν στοιχεῖον θὰ ὑποβάλλεται εἰς τετραπλοῦν.

Σύστασις Ἀνώνυμου Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 11.

1. Ὁ Ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται, ὅπως ἐντὸς ἐκατὸν ὀγδοήκοντα (180) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως συστήσῃ Ἀνώνυμον Ἑλληνικὴν Ἑταιρίαν ἢ Ἑταιρίαν Περιορισμένης Εὐθύνης μὲ ἔδραν τὰς Ἀθήνας καὶ κεφάλαιον τοῦλάχιστον \$ 500.000, εἰς ἣν ἀπὸ τῆς συστάσεως μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως καὶ ἀτελῶς ἅπαντα αἱ ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα τὰ ἀπορρέοντα ἐκ τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἐν περιπτώσει ἰδρύσεως Ἑταιρίας Περιορισμένης Εὐθύνης, δύναται ἐν τῷ καταστατικῷ νὰ περιληφθῇ διάταξις, ὅτι αὕτη μετὰ πάροδον ὀρισμένου ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως χρονικοῦ διαστήματος, μετατρέπεται αὐτοδικαίως εἰς Ἀνώνυμον Ἑταιρίαν κατὰ τὰ ἐν τῷ καταστατικῷ ταύτης ὀρισθησόμενα, ἐφαρμοζόμενον καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 51 παράγραφος 2 καὶ ἐπόμενα τοῦ Νόμου 3191(1955).

2. Ὃπου ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει γίνεται μνεία τοῦ Ἀναδόχου νοεῖται ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἰδρυθεῖσα Ἑταιρία.

Μεταβίβασις δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 12.

Ὁ Ἀνάδοχος, ἐπιφυλασσομένης τῆς περιπτώσεως τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 11, δὲν δικαιούται νὰ μεταβιβάσῃ πρὸς τρίτον τὰ ἐκ τῆς παρούσης συμβάσεως ἀπορρέοντα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις του, ἄνευ ρητῆς ἐγγράφου συναινέσεως τοῦ Δημοσίου. Πᾶσα τοιαύτη μεταβίβασις ἄνευ συγκαταθέσεως τοῦ Δημοσίου θὰ εἶναι ἄκυρος.

Τὸ Δημόσιον δὲν δικαιούται ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου ν' ἀρνηθῇ τὴν συναινέσιν του.

Προστασία Κεφαλαίων Ἐξωτερικοῦ.

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἀπὸ 7 Σεπτεμβρίου 1956 Β. Διάταγμα «περὶ ἐγκρίσεως εἰσαγωγῆς κεφαλαίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2687)1953 Ν.Δ. παρὰ τοῦ κ. Σταύρου Νιάρχου» ἰσχύει παραλλήλως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης.

Ἀλλοδαπὸν Προσωπικόν.

Ἄρθρον 14.

Τηρουμένων τῶν ὅρων περὶ Δημοσίας Ἀσφαλείας ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀναδόχου χρησιμοποίησις ἀλλοδαποῦ προσωπικοῦ διὰ τὰς διοικητικὰς θέσεις, ὡς καὶ τὰς τοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ, τῶν ἀμοιβῶν αὐτῶν ἐλευθέρως συνομολογουμένων εἰς συνάλλαγμα, δυνάμενον ἐλευθέρως νὰ μεταφέρεται μέσῳ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κατὰ μῆνα.

Τὸ οὕτω χρησιμοποιοιθήμενον ἀλλοδαπὸν προσωπικὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς ἐξῆς ἀριθμούς: Κατὰ τὰ Ἀκολού-

Διὰ τὸ πέραν τῶν 4 ἀνώτατον ὑπαλλήλων καὶ διοικητικὸν προσωπικὸν ...	50 ο)ο	40 ο)ο
Ἀνώτατον τεχνικὸν προσωπικὸν πέραν τῶν 4	50 ο)ο	30 ο)ο
Διοικητικὸν προσωπικὸν	10 ο)ο	10 ο)ο
Ἀρχιτεχνῖται καὶ Ἐκμεληταὶ	40 ο)ο	20 ο)ο

Ειδικευμένοι εργάται 20 ο)ο 10 ο)ο

Μη ειδικευμένοι εργάται — —

Οί προμηθευθέντες 4 διοικητικοί υπάλληλοι και οι 4 τεχνικοί δύνανται να είναι ήμεδαποί ή αλλοδαποί.

Υπέρβασις τών ως άνω όρων θά επιτρέπεται μόνον κατόπιν ειδικής έγκρίσεως του Δημοσίου.

Οί άνω περιορισμοί χρησιμοποίησεως αλλοδαπού προσωπικού πλην ειδικευμένων και μη ειδικευμένων εργατών δεν θά ισχύουν κατά την διάρκεια της ιδρύσεως του Έργοστασίου και διά πάσαν επέκτασιν ή ανακαινίσιν αυτού, καθ' όν, ό άριθμός του χρησιμοποιηθησομένου διά την ίδρυσιν και επέκτασιν ή ανακαινίσιν αλλοδαπού προσωπικού, είναι έλεύθερος.

Τό Δημόσιον πλην τών περιπτώσεων τών αναγομένων εις λόγους Δημοσίας Ασφαλείας υποχρεούται, όπως χορηγή τας σχετικές άδείας εισόδου παραμονής και εργασίας εν Ελλάδι του κατ' τά άνωτέρω αναφερομένου αλλοδαπού προσωπικού.

Τά αυτά ως άνω θέλουν ισχύει και διά τους αντιπροσώπους ή υπαλλήλους του Αναδόχου, οι όποιοι θά ήτο αναγκαίον να έλθουν εις Ελλάδα πρὸς ανάληψιν προσωρινής εργασίας ή επί ειδικαίς αποστολαίς εις τά Έργοστάσιον.

Έλευθέρα Ζώνη.

Άρθρον 15.

Η περιοχή του Έργοστασίου αποτελεί έλευθέραν ζώνην καθ' όλην την διάρκεια της ιδρύσεως και λειτουργίας αυτού και θ' απολαμβάνη τών προνομίων και απαλλαγών τών παρεχμένων υπό του Ν.Α. 2563)53, ως και τών εκάστοτε ισχυουσών ευμενεστέρων αναλόγων διατάξεων.

Οικονομικοί όροι.

Άρθρον 16.

1. Ο Αναδόχος υποχρεούται, όπως τὸ ποσὸν τὸ απαιτηθήμενον διά τὰς πάσης φύσεως επιχωρίους δαπάνας διά την ίδρυσιν και έναρξιν λειτουργίας του Έργοστασίου και μέχρι ποσώτου 50 ο)ο τών δαπανών τούτων καλύψη δι' εισαγωγῆς μέσω τῆς Τραπεζῆς τῆς Ελλάδος τοῦ αναγκαίου συναλλάγματος.

Η διάταξις αὕτη εφαρμόζεται μόνον διὰ την ίδρυσιν τοῦ Έργοστασίου οὐχί δὲ διά την επέκτασιν αὐτοῦ ή ίδρυσιν άλλων εργοστασίων.

2. Ο Αναδόχος δικαιούται έλευθέρως άνευ προηγουμένης άδείας ή έγκρίσεως να συνομολογή οιασδήποτε εις ξένον νόμισμα ή συνάλλαγμα δικαιωπραξίας οπουδήποτε εκτελεστέας α) έφ' όσον έχουν σχέση με την ίδρυσιν και λειτουργίαν του Έργοστασίου και τών εν αὐτῷ διενεργουμένων εργασιών και συνομολογούνται μετά επιχειρήσεων ή προσώπων εγκατεστημένων εν τῇ αλλοδαπῇ, β) έφ' όσον έχουν σχέση με κατασκευάς ή επισκευάς πλοίων, αγοράν πρώτων υλών ή μηχανημάτων ή διάθεσιν τών προϊόντων του Έργοστασίου και συνομολογούνται μετά επιχειρήσεων ή προσώπων εγκατεστημένων εν τῇ ήμεδαπῇ, εισπραττόντων δὲ ναύλους ή πραγματοποιούντων εισπράξεις εις συνάλλαγμα.

3. Ο Αναδόχος δικαιούται τὰ εν τῇ αλλοδαπῇ περιουσιακά του στοιχεία και τὰ διαθέσιμά του εις συνάλλαγμα να διαχειρίζεται και διαθέτῃ έλευθέρως και άνευ προηγουμένης άδείας ή έγκρίσεως. Τὸ εν Ελλάδι εκ τών εργασιών του Έργοστασίου κτώμενον συνάλλαγμα δικαιούται, όπως διατηρή είτε παρ' αὐτῷ είτε εις καταθέσεις παρὰ Τραπεζαίς και να έξάγη τούτο εις την αλλοδαπὴν μέσω τῆς Τραπεζῆς τῆς Ελλάδος άνευ προηγουμένης άδείας ή έγκρίσεως.

4. Διά την αντιμετώπισιν τών εν Ελλάδι πάσης φύσεως δαπανών λειτουργίας του Έργοστασίου ό Αναδόχος θά διαθέτῃ τὰς ἐξ εργασιών εις δραχμάς εισπράξεις αὐτοῦ. Έφ' όσον αἱ δραχμαὶ αὗται δεν επαρκούν διά την κάλυψιν τών άνωτέρω δαπανών, υποχρεούται οὗτος, όπως εισάγῃ και εκχωρή εις την Τράπεζαν τῆς Ελλάδος τὸ απαιτούμενον συνάλλαγμα.

Τὸ είδος τοῦ εκχωρουμένου συναλλάγματος δέον να άνήκῃ εις την κατηγορίαν τών εκάστοτε υπό τῆς Τραπεζῆς τῆς Ελλάδος γενομένων παραδεκτῶν.

Εν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ό Αναδόχος δικαιούται, εντός διετίας από τῆς εισαγωγῆς τοῦ συναλλάγματος, να ζητήσῃ την επανεξαγωγήν τῆς αὐτῆς ποσότητος και τοῦ αὐτοῦ είδους συναλλάγματος, ή δὲ Τράπεζα τῆς Ελλάδος υποχρεούται όπως παράσχῃ τούτο εις αὐτόν, έφ' όσον εκ τών εργασιών τοῦ Έργοστασίου πραγματοποιήσεν εισπράξεις εις δραχμάς πέραν τών απαιτούμενων διά την κάλυψιν τών εν Ελλάδι αναγκών του.

5. Απαγορεύεται εις τὸν Αναδόχον ή εναντι συναλλάγματος πρόσκτησις δραχμών άλλως ή μέσω τῆς Τραπεζῆς τῆς Ελλάδος.

6. Εν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, πλην τῆς εν παραγράφῳ 4, υποχρεούται ή Τράπεζα τῆς Ελλάδος εις χορήγησιν συναλλάγματος εκ τών διαθέσιμων της διά την κάλυψιν δαπανών τοῦ Αναδόχου εις την αλλοδαπὴν, τούτων ικανοποιουμένων πάντοτε δι' ίδιον αὐτοῦ συναλλάγματος.

7. Ο Αναδόχος δύναται να μεταβιβάσῃ την κυριότητα πρὸς ασφάλειαν απαιτήσεων εις αλλοδαπούς τών εις τὸ Έργοστάσιον πλωτῶν μέσων και μηχανημάτων και εάν έχουν εμπάγη μετά τοῦ εργοστασίου. Πρὸς τούτο δύναται να συνομολογή μετά τών δανειστῶν συμφωνίας περί τρόπου ικανοποιήσεως τῆς απαιτήσεως αὐτῶν εκ τών μεταβιβαζομένων πρὸς ασφάλειαν πραγμάτων και ιδίᾳ ότι περιέρχεται εις αὐτούς ή κυριότης αὐτῶν εις έξόφλησιν εν όλῳ ή εν μέρει τῆς απαιτήσεως των εν περιπτώσει μη έμπροθέσμου ικανοποιήσεως αὐτῶν. Οἱ δανεισταὶ δύνανται έλευθέρως να έξαγάγουν εις την αλλοδαπὴν τὰ οὕτω εις την κυριότητα αὐτῶν περιερχόμενα πράγματα.

8. Ο Αναδόχος δικαιούται να παραχωρή ή να μεταβιβάσῃ εις αλλοδαπούς έμπράγματα δικαιώματα επί τών πλωτῶν μέσων τοῦ Έργοστασίου και κατά παρέκκλινιν από τών ισχυουσών διατάξεων ουσιαστικού και δικονομικού δικαίου και αὐτῶν ἐτι τών δημοσίας τάξεως τοιούτων.

9. Τὸ Δημόσιον αναλαμβάνει την υποχρέωσιν όπως παράσχῃ την έγγυήσιν του υπὲρ τοῦ Αναδόχου, μέχρι τοῦ ποσῶ τών δολλαρίων Η.Π.Α. τεσσάρων εκατομμυρίων (4.000.000) δαὲ την ασφάλειαν δανείων, αἵτινα ήθελε τυχόν συνομολογήτῃ οὗτος εν τῇ αλλοδαπῇ επί τῷ σκοπῷ τῆς συμπληρώσεως τών εγκαταστάσεων τοῦ Έργοστασίου υπό τὰς ἀκολουθούσας προϋποθέσεις:

α) Ότι ό Αναδόχος ήθελε προηγουμένως δαπανήσῃ όλόκληρον τὸ ποσὸν τών δολλαρίων Η.Π.Α. 8.630.000 συμφώνως πρὸς τὰς διά τοῦ παρόντος αναλαμβανομένης υποχρέωσης διά την άνεγερσιν τοῦ Έργοστασίου. Πρὸς τούτο τὸ Δημόσιον δικαιούται, όπως ενεργήσῃ έλεγχον τών γενομένων δαπανών πρὸς διαπίστωσιν τοῦ γεγονότος τούτου. Ο έλεγχος θέλει ενεργηθῇ υπό τῆς Ειτροπῆς τῆς παραγρ. 2 τοῦ άρθρου 19 τῆς παρούσης συμφάσεως και κατὰ τὸν εν τῇ διατάξει ταύτῃ αναφερόμενον τρόπον.

β) Ότι ό Αναδόχος ήθελε παράσχῃ πρὸς ασφάλειαν τοῦ Δημοσίου πρώτην υπόθήκην ὑπὲρ αὐτοῦ έφ' όλοκλήρου τοῦ Έργοστασίου, μεθ' απάντων τών παραρτημάτων και παρακολουθημάτων αὐτοῦ. Διά την περίπτωσιν ταύτην ως παραρτήματα τοῦ Έργοστασίου νοούνται ή ανεγερθησομένη δεξαμενή (πλωτῇ ή μόνιμος) ως και τὰ δι' αὐτὸ προσωρισμένα μηχανήματα έμπεπηγμένα ή μη, σκευή και εργαλεία οιουδήποτε είδους.

Η υπὲρ τοῦ Δημοσίου έγγραφησομένη πρώτη υπόθήκη επί τοῦ Έργοστασίου και τών παραρτημάτων του κατὰ τ' άνωτέρω ασφαλίζει την εκ τῆς έγγυήσεως αίτήσιν τοῦ Δημοσίου κατά προτίμησιν οιασδήποτε απαιτήσεως έτέρου δανειστοῦ. Αποκτῆσαντος οιοιδήποτε έμπράγματος δικαίωμα επί τοῦ Έργοστασίου και τών παραρτημάτων του ιδίᾳ ενέχυρον ή κυριότητα μεταβιβασθείσαν αὐτῷ πρὸς ασφάλειαν απαιτήσεως του κατὰ τοῦ Αναδόχου.

10. Πάσα αντίθετος διάταξις τῆς Νομοθεσίας περί προστασίας τοῦ Έθνικοῦ Νομίσματος δεν εφαρμόζεται εις την προκειμένην σύμβασιν.

Άρθρον 17.

1. Ο Αναδόχος δικαιούται, όπως διαρκούσης τῆς πρώτης

δεκαετίας από της έναρξεως της λειτουργίας του Έργου, εκπέττει τὰς ζημίας τῶν ζημιολογῶν χρήσεων τῶν ἐκ τῶν κερδῶν ἐτέρων χρήσεων. Παρελθούσης τῆς δεκαετίας ἐφαρμογὴν ἔχουσιν αἱ ἐκάστοτε περὶ συμψηφισμού τῶν ζημιῶν ἰσχύουσαι διατάξεις τῆς φορολογικῆς νομοθεσίας.

2. Τὸ τμήμα τῶν κερδῶν τοῦ Ἀναδόχου τὸ χρησιμοποιοῦμενον ἐτησίως διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑπὸ μορφήν δανείων ἢ πιστώσεων ληφθέντων ποσῶν διὰ τὴν ἔδρυσιν τοῦ Ἐργοστασίου καὶ μέχρις ἐξοφλήσεως τῶν δανείων τούτων ἢ πιστώσεων, φορολογεῖται πρὸς 30ο. Τὸ ἐπὶ πλεον ποσὸν τῶν καθαρῶν κερδῶν φορολογεῖται συμφώνως πρὸς τὰς σήμερον ἰσχύουσας φορολογικὰς διατάξεις. Μείωσις ὅμως τῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως θὰ ἐφαρμόζεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω χρεωλυσίου, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν: α) τὸ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Ν. Δ. 2687/53 εἴτε εἰς ἐργαλεῖα, μηχανήματα ἢ ἐξοπλισμὸν ἐν γένει, εἴτε εἰς αὐτούσιον συνάλλαγμα εἰσυχρησόμενον ποσὸν ὑπὸ μορφήν δανείων ἢ πιστώσεων, τὸ ἀιτηθησόμενον διὰ τὴν κατασκευὴν, ἀποπεράτωσιν καὶ ἐναρξιν λειτουργίας τοῦ Ἐργοστασίου καὶ β) τὰ εἰς δραχμὰς δάνεια ἢ πιστώσεις χρησιμοποιοῦσάμενα διὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω σκοπὸν.

3. Ὁ Ἀνάδοχος ἀπαλλάσσεται ἀπὸ πάντα φόρον, τέλη, εισφορὰς κλπ. τεταγμένα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ ἄλλου Προσώπου Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου διὰ τὰς πράξεις τὰς σέξιν ἐχούσας μὲ τὴν συνομολόγησιν δανείων καὶ παροχὴν πιστώσεων, ἀγορὰν οἰκοπέδων, σύστασιν δουλειῶν κλπ. ἐγγραφὰς ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφὰς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ τῆς παρούσης συμβάσεως. Πᾶσα πρᾶξις τιμολογίου ἢ ἀπόδειξις σχέσιν ἔχουσα μὲ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἐργοστασίου ἢ πᾶσα σύμβασις σχετικὴ μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν αὐτῷ ἐργασίων ὑπόκεινται εἰς πάγιον τέλος χαρτοσήμου 10 δραχμῶν.

4. Τόκοι τῶν δανείων ἢ πιστώσεων χορηγούμενων παρὰ ξένων ἢ ἡμεδαπῶν, μονίμως ἐγκατεστημένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, παρεχομένων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἐργοστασίου, ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου.

5. Τὸ ἀλλοδαπὸν προσωπικὸν τοῦ Ἀναδόχου θὰ φορολογηθῇ μόνον διὰ τὸ ἐν Ἑλλάδι κτώμενον εἰσόδημα αὐτοῦ.

6. Ὁ Ἀνάδοχος δικαιούται ἐπίσης πάσης ἐτέρας εὐκολίας, τυχὸν παρεχομένης ὑπὸ τῆς ἐκάστοτε ἰσχυούσης Νομοθεσίας ἐπὶ ὁμοίῳ ἔργῳ.

Ἄρθρον 18.

Ἄπαντα ἐν γένει τὰ μηχανήματα, ἐργαλεῖα, ὑλικά, ἐξοπλισμὸς καὶ πάσης ἄλλης φύσεως ἀντικείμενα, ἀναγκαῖα ἢ χρήσιμα διὰ τὴν ἔδρυσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἐργοστασίου, τὴν συντήρησιν αὐτοῦ, τὴν ἐπέκτασιν κλπ. ὡς καὶ πᾶς τοιαῦτα τὰ ἀναγκαῖα ἢ χρήσιμα διὰ τὴν ἐπισκευὴν ἢ ναυπηγήσιν πλοίων, πλωτῶν μέσων ἢ ἄλλων εἰδῶν παραγομένων ἢ ἐπισκευαζομένων ἐν αὐτῷ, ἀπαλλάσσονται τῶν εἰσχυγικῶν δασμῶν καὶ οἰσδῆποτε φύσεως φόρων καὶ τελῶν ὡς καὶ ἀπὸ πάσης ἐν γένει εισφορᾶς ἢ δικαιωμάτων ὑπὲρ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, τοῦ Ὁργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς, Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων ἢ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

Τὰ ὡς ἄνω ὅμως εἶδη διατιθέμενα πρὸς κάλυψιν ἀναγκῶν τῆς ἐλληνικῆς ἀγορᾶς θεωροῦνται ὡς εἰσχυόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς ἐκάστοτε ἰσχυούσας δασμολογικὰς, τελωνειακὰς καὶ λοιπὰς διατάξεις ἀφορώσας τὴν εἰσχυγὴν ὁμοίων προϊόντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐλεγχος ἀποπερατώσεως.

Ἄρθρον 19.

1. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ἐργοστασίου τὸ Δημόσιον διὰ τῶν ἀρμοδίων ὁργάνων του θὰ προβῇ εἰς ἔλεγχον πρὸς διαπίστωσιν τῆς συμμορφώσεως τοῦ Ἀναδόχου πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου συμφώνως τῇ ἐγκριθείσῃ μελέτῃ.

2. Ὡσαύτως τὸ Δημόσιον θὰ προβῇ εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν δαπανῶν ἀνεγέρσεως τοῦ Ἐργοστασίου καὶ τῆς προελεύσεως τῶν χρησιμοποιοθέντων κεφαλαίων δι' Ἐπιτροπῆς, προεβουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος

ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ἐνὸς ἐκπροσώπου τοῦ Δημοσίου καὶ ἐνὸς τοῦ Ἀναδόχου. Ἐὰν τὸ Δημόσιον ἢ ὁ Ἀνάδοχος, εἰδοποιούμενοι νὰ διωρῶσιν τὸν ἐκπρόσωπον των, δὲν προδῶν εἰς τοῦτο ἐντὸς 30 ἡμερῶν, τοῦτοι θὰ διορίζῃ ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ὕψους τῶν δαπανῶν θὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ στοιχεῖα τοῦ Ἀναδόχου καὶ τὰ ἐπίσημα βεβλίσαι αὐτοῖς ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς κατὰ τὸν χρόνον ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν ἰσχυούσας ἐν Ἑλλάδι τιμὰς κατὰ κατηγορίας ἐργασιῶν καὶ προκυπτούσας ἐξ ἐπιστήμων στοιχείων ἢ τὰς διεθνεῖς τιμὰς προκειμένου περὶ εἰδῶν εἰσχυομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἀνεκταὶ διαφοραὶ ἀπὸ τῶν τιμῶν τούτων δέον νὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, ἢ δὲ Ἐπιτροπὴ κρίνει ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τῆς καλῆς πίστεως.

Ὁ ἐλεγχος οὗτος δὲν θὰ παρακωλύῃ τὴν ἐνρξιν λειτουργίας τοῦ Ἐργοστασίου.

Διευκολύνσεις.

Ἄρθρον 20.

1. Τὸ Δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν χορηγήσεως τῷ Ἀναδόχῳ τῶν ἀπαιτούμενων ἀδειῶν εἰσχυγῆς μηχανημάτων, εἰδῶν ἐξοπλισμοῦ καὶ λοιποῦ ὑλικοῦ προοριζομένου διὰ τὴν ἔδρυσιν τοῦ Ἐργοστασίου καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχομένου.

2. Τὸ Δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἐργοστασίου ἐξαιρέσει τῷ Ἀναδόχῳ διὰ τῶν ἀρμοδίων ἐκάστοτε κρατικῶν ὑπηρεσιῶν.

α) Τὴν κίνησιν τῶν πλοίων καὶ τῶν πληρωμάτων αὐτῶν πρὸς τὸ Ἐργοστάσιον καὶ ἀπὸ τούτου ἄνευ παρακωλύσεων, διατυπώσεων καὶ ἐλέγχων οἰσδῆποτε φύσεως πλὴν τῶν τελωνειακῶν ὡς καὶ τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν Δημοσίαν Ἀσφάλειαν.

β) Τὴν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν πλοίων καταβαλλομένων κατὰ τὸν εἰσπλουν, παραμονὴν ἢ καὶ ἐκπλουν, διατάξεων καὶ τελῶν οὐχὶ δυσμενεστέρων τῶν ἐν ἰσχύϊ εἰς Λιμένας τῆς Μεσογείου, διεπομένων ὑπὸ καθεστῶτος ἐλευθέρου ζώνης.

γ) Νὰ αὐξήσῃ καὶ διατηρῇ τὸ ἐάδος οὐτως ὥστε νὰ εἶναι τοῦλάχιστον 30 ποδῶν εἰς τὸν νότιον δίαυλον τοῦ Β. Ναυστάθμῳ Σαλαμῖνος, ἐφ' ὅσον τὸ Ἐργοστάσιον ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν περιοχὴν Σκαρᾶμαρχα.

Ἐὰν εἰς τὸ μέλλον κριθῇ χρῆσιμος ἐκβάθυνσις πέραν τῶν 30 ποδῶν τὰ συμβαλλόμενα μέρη ἐπιφυλάσσονται νὰ συνομολογήσῃ τὸν τρόπον τῆς καλύψεως τῶν σχετικῶν δαπανῶν.

δ) Τὴν ἐνταξιν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Προγράμματι ἔργων καὶ τὴν ἐν καιρῷ ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν βελτιώσεως τῆς ὁδικῆς ἐπικοινωνίας τῆς περιοχῆς τῶν ναυπηγείων πρὸς τὸ πλησιέστερον ἀστικὸν κέντρον, ἐφ' ὅσον αἱ τοιαῦτα ἐργασίαι καταφανῶς ἀπαιτοῦνται.

ε) Τὴν παροχὴν ἀστυνομικῆς προστασίας πρὸς τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἐργοστασίου.

3. Τὸ Δημόσιον θὰ ἐξασκήσῃ τὴν ἐπιρροὴν αὐτοῦ, ὅπως παρατρεφῶσιν εἰς τὸ Ἐργοστάσιον ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Δημοσίων καὶ Ἰδιωτικῶν Ὁργανισμῶν τὰ κάτωθι ὑπὸ εὐνοίους κατὰ τὸ δυνατόν ὁρους.

Α. Ἡλεκτρικὴ Ἐνέργεια.

Β. Ὑδωρ.

Γ. Συγκοινωνίαι διὰ τὸ προσωπικὸν καὶ τοὺς ἐπισκέπτας τοῦ Ἐργοστασίου.

Δ. Ἀστικά, Ὑπεραστικά καὶ Διεθνεῖς τηλεπικοινωνίαι.

Ἄρθρον 21.

1. Τὸ Δημόσιον θὰ παράσχῃ πᾶσαν δυνατὴν συνδρομὴν διὰ τὴν ἔδρυσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἐργοστασίου, ἔστω καὶ ἐὰν ἡ τοιαύτη ἐσθῆθεια δὲν μνημονεύεται εἰδικῶς εἰς τὴν παρούσαν σύμβασιν.

2. Τὸ Δημόσιον θὰ παρέχῃ Διοικητικὰς διευκολύνσεις διὰ τὴν μετάβασιν προσωπικοῦ Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς μετεκπαίδευσιν.

"Αδεια Λειτουργίας.

"Αρθρον 22.

Διὰ τὴν ἐναρξιν λειτουργίας τοῦ Ἐργοστασίου θέλουσι τηρηθῇ αἱ περὶ λειτουργίας βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων κείμεναι διατάξεις, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 19 τῆς παρούσης συμβάσεως.

Τήρησις Βιβλίων.

"Αρθρον 23.

Τὰ λογιστικά βιβλία τῆς ὑπὸ ἰδρυσιν Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ἢ Ἑταιρείας Περιορισμένης Εὐθύνης δεόν νὰ τηρῶνται συμφώνως πρὸς τὰς παραδεδεγμένας λογιστικὰς ἀρχὰς καὶ κανόνας. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἰδρυθησάμενην Ἑταιρείαν ὅπως ἐκφράξῃ τὰ κεφάλαια αὐτῆς εἰς Δολλάρια Η.Π.Α. καὶ ὅπως τηρῇ τὰ λογιστικά βιβλία αὐτῆς καὶ ἐκφράξῃ τοὺς ἰσολογισμοὺς τῆς εἰς τὸ νόμισμα τοῦτο.

Παράτασις Προθεσμιῶν.

"Αρθρον 24.

Πᾶσαι αἱ ὀριζόμεναι ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως προθεσμίαι παρατείνονται, ἐὰν παρεμβληθῇ γεγονός ἀνωτέρας βίας, τυχαῖον ἢ ἀπροβλέπτου τεχνικῆς δυσχερείας ἢ ἄλλο μὴ δυνάμενον ν' ἀποδοθῇ εἰς ὑπαιτιότητα τοῦ καθ' οὗ ἡ προθεσμία καὶ διὰ χρόνον ἴσον πρὸς τὴν διάρκειαν τοῦ γεγονότος τούτου πλέον τὸ ἥμισυ αὐτοῦ.

Ἐγγύησις.

"Αρθρον 25.

1. Ὁ Ἀνάδοχος κατέθεσε σήμερον τὴν ὑπ' ἀρ. 169126) 46) 12.9.56 ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκ ποσοῦ Δολλαρίων 250.000 ὡς ἐγγύησιν τῆς τηρήσεως ἐκ μέρους αὐτοῦ τῶν ὅρων τῆς παρούσης συμβάσεως.

Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο περιορίζεται ἡ ἀστική εὐθύνη τοῦ Ἀναδόχου διὰ πᾶσαν παράβασιν ὑπ' αὐτοῦ οἰουδήποτε τῶν ὅρων τῆς παρούσης συμβάσεως.

2. Ἡ ἐγγυητικὴ αὕτη ἐπιστολὴ θὰ ἀντικατασταθῇ δι' ἐτέρως ποσοῦ 150.000 δολλαρίων μετὰ τὴν ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου διαπίστωσιν ὅτι ὁ Ἀνάδοχος ἐξετέλεσε τμήμα μονίμων ἔργων ἀξίας 1.000.000 δολλαρίων. Ἡ ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ διὰ τὸ ποσὸν τῶν 150.000 δολλαρίων θὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὸν Ἀνάδοχον μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 19 τῆς παρούσης συμβάσεως διαπίστωσιν τῆς συμπληρώσεως τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Ἐργοστασίου.

3. Εἰς περίπτωσιν ἐπιβολῆς προστίμου εἰσπρακτέου ἐκ τῆς ἐγγυήσεως ὁ Ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς τριάκοντα (30) ἡμερῶν συμπληρώσῃ ταύτην.

Κυρώσεις.

"Αρθρον 26.

1. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 3, 4 παράγραφος 1, 5, 7 παράγραφοι 1 καὶ 4, 9 παράγραφοι 1 καὶ 4, 10 παράγραφοι 1 ἕως 3, 11, 16 παράγραφος 1 καὶ 25 παράγραφος 3, τῆς παρούσης συμβάσεως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας καλεῖ τὸν Ἀνάδοχον ὅπως ἐντὸς εὐλόγου προθεσμίας, συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις καὶ ἐν μὴ συμμορφώσει δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεώς του δικαιούται :

α) Νὰ ἐπιβάλλῃ πρόστιμον μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 25 ἐγγυήσεως εἰσπραττομένου ἐκ ταύτης.

β) Νὰ αἶρῃ τὰς κατὰ τὴν παρούσαν σύμβασιν χρηρηγούμενας φορολογικὰς ἢ δασμολογικὰς ἢ συναλλαγματικὰς διευκολύνσεις ἢ δικαιώματα καὶ

γ) Νὰ καταγγέλλῃ τὴν παρούσαν σύμβασιν καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς διατάξεις.

2. Ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παράγ. 1 καταγγελίας τῆς συμβάσεως παύουν αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως νὰ ἔχουν ἰσχὺν καὶ ἐφαρμόζονται ἐφεξῆς διὰ τὴν ἰδρυσιν ἢ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἐργοστασίου αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις.

3. Ὁ Ἀνάδοχος δικαιούται κατὰ τῶν ἐν παραγρ. 1 ἀποφάσεων νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 31 Διαιτησίαν. Ὑποβληθεὶς αἰτήσεως Διαιτησίας κατὰ τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἀρθρου 31 ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ

Ὑπουργοῦ τῆς διαφορᾶς, μεταβιβαζομένης πρὸς λύσιν εἰς τοὺς διαιτητάς.

Τελικαὶ Διατάξεις.

"Αρθρον 27.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἐργοστασίου τὸ Δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ μὴ παράσχη εἰς ἄλλην ὁμοίαν ἐπιχείρησιν πλεονεκτήματα, εὐεργετήματα, εὐχερείας κλπ. ὥς δὲν κέκτηται ὁ Ἀνάδοχος. Ἐὰν παρὰ τοῦτο χρηρηγηθῶν τοιαῦτα, ταῦτα αὐτομάτως ἐπεκτείνονται καὶ εἰς τὸ διὰ τῆς παρούσης ἰδρυόμενον Ἐργοστάσιον.

Ὡς πλεονέκτημα θεωρεῖται καὶ ἡ ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης παροχῆ ὁανείου, εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, εἴτε παντὸς Ὁργανισμοῦ εξαρτωμένου ἢ ἐλεγχομένου παρ' αὐτοῦ.

"Αρθρον 28.

Ὁ ἐξοπλισμὸς τοῦ Ἐργοστασίου δύναται νὰ χρησιμοποιηται, ἐκτὸς τοῦ κυρίου προορισμοῦ αὐτοῦ, καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐτέρων ἐργασιῶν. Τὰ οὕτω παραγόμενα προϊόντα εἰσαγόμενα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀγορὰν θὰ ἐξομοιοῦνται πάντοτε πρὸς προϊόντα εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ θὰ ἐφαρμόζονται ἐπ' αὐτῶν αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὁμοίων προϊόντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

"Αρθρον 29.

1. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως ἐφαρμόζονται καὶ ἐν περιπτώσει ἐπεκτάσεως, διαρρυθμίσεως ἢ ἀνακαίνισσεως τοῦ Ἐργοστασίου τοῦ Ἀναδόχου.

2. Ὁ Ἀνάδοχος δικαιούται ἀνευ ἄλλης ἀδείας τηρῶν τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου νὰ ἰδρύσῃ καὶ ἑτέρα ὁμοία ἔργοστάσια εἰς οἰονδήποτε σημεῖον τῆς Ἑπικρατείας.

Ὁ τόπος ἐνθα θὰ ἰδρυθῶσι τὰ νέα ἔργοστάσια δεόν νὰ τύχῃ τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Δημοσίου.

Ἐπὶ τῶν ἔργοστασιῶν τούτων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παρούσης πλὴν τῆς τοῦ ἀρθρου 17 παραγρ. 2.

"Αρθρον 30.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως μόνον διὰ συμφωνίας μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων δύναται νὰ καταργηθῶσιν ἢ τροποποιηθῶσιν, πᾶσα δὲ ἀντίθετος διάταξις τῆς νομοθεσίας δὲν ἐφαρμόζεται, ἐφ' ὅσον ἀντίκειται εἰς τὰς διατάξεις αὐτῆς.

Διὰ τὴν ἐρμηνείαν τῆς παρούσης συμβάσεως δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ προηγηθεῖσαι διαπραγματεύσεις ἀλλὰ μόνον αἱ διατάξεις αὐτῆς.

Διαιτησία.

"Αρθρον 31.

1. Πᾶσα διαφορά, διένεξις ἢ διαφωνία ἀναφυομένη μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ ἀφορῶσα τὴν ἐκτέλεσιν ἢ ἐρμηνείαν τῶν ὅρων αὐτῆς καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν ἐκ ταύτης δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν συμβαλλομένων λύεται ἀποκλειστικῶς διὰ διαιτησίας ἐκ τριῶν διαιτητῶν κατὰ τὴν ἀκόλουθον διαδικασίαν.

2. Ὁ αἰτῶν τὴν διαιτησίαν δι' ἐγγράφου ἀπευθυνόμενος καὶ κοινοποιουμένου πρὸς τὸν ἕτερον τῶν συμβαλλομένων καθορίζει ἐπακριβῶς τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, διενέξεως ἢ διαφωνίας καὶ διορίζει τὸν διαιτητὴν αὐτοῦ, προσκαλὼν καὶ τὸν ἕτερον συμβαλλόμενον, ὅπως προῆλθῃ εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ διαιτητοῦ αὐτοῦ. Ὁ πρὸς δὲν ἡ κοινοποίησις ἀντισυμβαλλόμενος ὑποχρεοῦται, ὅπως, ἐντὸς προθεσμίας δέκα (10) ἡλόμενος ὑποχρεοῦται, δι' ἐγγράφου ἀπευθυνόμενος μερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, δι' ἐγγράφου ἀπευθυνόμενος καὶ κοινοποιουμένου πρὸς τὸν αἰτοῦντα τὴν διαιτησίαν, διορίσῃ τὸν διαιτητὴν αὐτοῦ. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, τὸν δεύτερον διαιτητὴν διορίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν διαιτησίαν.

3. Οἱ διορισθέντες διαιτηταὶ ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἐντὸς δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ τοῦ δευτέρου διαιτητοῦ ἐκλέξουν κοινὴν συμφωνίαν τὸν τρίτον διαιτητὴν, ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι καὶ Πρόεδρος τοῦ Διαιτητ.

στηρίου. Μή συμφωνούντων τῶν δαιτητῶν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ τρίτου δαιτητοῦ ἢ παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας πρὸς διορισμὸν αὐτοῦ, τρίτος δαιτητὴς εἶναι ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἑλβετίας ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτὴς ἢ ἐν ἀρνήσει ἢ κωλύματι αὐτοῦ ὁ Πρόεδρος τοῦ Διεθνoῦς Δικαστηρίου τῆς Χάγης ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτὴς.

4. Οἱ δαιτηταὶ δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐφαρμόζουν τὰς ἰσχύουσας διαδικαστικὰς καὶ οὐσιαστικὰς δικαίου διατάξεις. Ὅριζον αὐτοὶ τὴν δαιτητικὴν διαδικασίαν, ὅσα θὰ δικαιούνται νὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν πᾶν κατὰ τὴν κρίσιν των ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον, νὰ ἐξετάζουν μάρτυρας, οἰονδήποτε καὶ ἐὰν εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, νὰ ἐνεργοῦν αὐτοψίαν, νὰ διατάσσουν πραγματογνωμοσύνην καὶ ἐν γένει πᾶν πρόσφορον μέτρον διὰ τὴν διευκρίνισιν τῆς ὑποθέσεως καὶ ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας. Οἱ δαιτηταὶ ἀποφασίζουν κατὰ τὸ ἴσον καὶ δίκαιον λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως, τὰς ἀρχὰς τῆς καλῆς πίστεως ὡς καὶ τὰ συναλλακτικὰ καὶ χρηστὰ ἤθη.

5. Οἱ τρεῖς δαιτηταὶ ἐξαιροῦνται, ἐὰν ἔχουν οἰονδήποτε συμφέρον εἰς τὴν ὑπὸ τὴν κρίσιν αὐτῶν διαφορὰν. Περὶ τῆς ἐξαιρέσεως ἀποφασίζουν οἱ δαιτηταί.

6. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἢ κωλύματος τινὸς τῶν δαιτητῶν ν' ἀποδεχθῇ ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν δαιτησίαν ἢ ἐξαιρέσεως αὐτοῦ ἀντικαθίσταται οὗτος, ἐὰν πρόκειται περὶ τοῦ ὁρισθέντος ὑπὸ τινος τῶν συμβαλλομένων, ὑπ' αὐτοῦ ἐντὸς 10 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἐγνωστοποιήθῃ εἰς αὐτὸν ἡ ἀρνήσις ἢ τὸ κώλυμα ἢ ἡ ἐξαιρέσις τοῦ δαιτητοῦ. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ἀπράκτου οὗτος διορίζεται τῇ αἰτήσει τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

7. Οἱ δαιτηταὶ ὀφείλουν νὰ ἐκδώσουν τὴν ἀπόφασίν των ἐντὸς προθεσμίας ἐξήκοντα (60) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δαιτητικοῦ Δικαστηρίου ὁρισθείσης δικασίμου. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παραταθῇ ὑπὸ τῶν δαιτητῶν ἢ δι' ἐγγράφου συμφωνίας τῶν συμβαλλομένων. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγρ. 6 ἡ προθεσμία πρὸς ἔχδωσιν τῆς δαιτητικῆς ἀποφάσεως διακόπτεται καὶ ἀρχεται ἐκ νέου ἀπὸ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ κωλυομένου ἢ ἀρνούμενου ἢ ἐξαιρουμένου.

8. Οἱ δαιτηταὶ ἀποφασίζουν κατὰ πλειοψηφίαν καὶ ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου. Τὴν δαιτητικὴν ἀπόφασιν ὑπογράφει ὁ Πρόεδρος τῶν δαιτητῶν.

9. Οἱ δαιτηταὶ διὰ τῆς ἀποφάσεώς των κατὰ τὴν κρίσιν των ὀρίζουν τὰ ἐξόδα τῆς δαιτησίας καὶ τὴν ἀποζημίωσιν αὐτῶν ὡς καὶ τὸν ὑπόχρεον πρὸς καταβολὴν αὐτῶν. Δύνανται δὲ νὰ διατάξουν τὸν ἐπιμερισμὸν αὐτῶν.

10. Οἱ δαιτηταὶ ἐὰν διαπιστώσουν παράβασιν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως ὑποχρεοῦνται νὰ καθορίσουν τὰς κατὰ τὴν κρίσιν των ἐκ τῆς παραβάσεως συνεπείας καὶ τὸν τρόπον ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως αὐτῶν. Ἰδίᾳ δικαιούνται νὰ τάζουν εἰς τὸν Ἀνάδοχον προθεσμίαν συμμορφώσεως αὐτοῦ πρὸς τὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως ἢ νὰ ἐπιβάλλουν πρόστιμον ἢ νὰ διατάξουν τὴν λύσιν τῆς συμβάσεως. Ἐὰν ἐξεδόθῃ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας κατὰ τὸ ἄρθρον 26 δικαιούνται νὰ καταργήσουν ἢ νὰ τροποποιήσουν κατὰ τὴν κρίσιν των ταύτην. Ἐὰν συνεπείᾳ τῆς παραβάσεως διατάξουν τὴν λύσιν τῆς συμβάσεως ἐξ ὀλοκλήρου ὁ Ἀνάδοχος δικαιούται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἱδρυσιν ἢ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἐργοστασίου κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις.

11. Ἡ δαιτητικὴ ἀπόφασις εἶναι ὁριστικὴ, τελεσίδικος καὶ ἀμετάκλητος καὶ ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστὸν μὴ ἀπαιτουμένης τῆς περιαφῆς τύπου ἐκτελέσεως ἢ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως. Δὲν ὑπόκειται εἰς οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἑκτακτον ἐνδίκον μέσον καὶ δὲν χωρεῖ κατ' αὐτῆς ἀγωγή ἀκυρώσεως ἐνώπιον τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων ἢ ἀνακοπή.

Ἄρθρον 32.

Ὁ Ἀνάδοχος μέχρι τῆς ἱδρύσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 11

Ἑταιρείας, διορίζει ἐν Ἑλλάδι ἀντίκλητον αὐτοῦ διὰ πάσας τὰς ἐκ τῆς παρούσης συμβάσεως πρὸς αὐτὸν προσκλήσεις καὶ ἀνακοινώσεις τὴν ἐν Πειραιεὶ Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν «Νιάρχος Ἑλλάς» Ἀκτὴ Μιαούλη Μέγαρον ΤΑΜΠΥ.

Ἄρθρον 33.

1. Ἡ παρούσα σύμβασις καὶ τὸ καταστατικὸν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 Ἑταιρείας, ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους χαρτοσήμου ἢ ἄλλου οἰονδήποτε τέλους ἢ δικαιώματος θέλει δὲ κυρωθῇ διὰ Νόμου. Ἡ ἰσχὺς τῆς ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ κυρωτικοῦ Νόμου.

2. Διὰ τὴν κατάρτισιν τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 καταστατικοῦ δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 3026 τοῦ 1954.

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

Οἱ Ὑπουργοί

Συντονισμοῦ

Δ. ΧΕΛΜΗΣ

Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας

Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

Οἰκονομικῶν

Χ. ΘΗΒΑΙΟΣ

Ἐθνικῆς Ἀμύνης

Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Ὁ Ἀνάδοχος

ΣΤ. ΝΙΑΡΧΟΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 3594

Περὶ ἱσοποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ Σχολῆς Τουριστικῶν Ἑπαγγελματίων νομοθεσίας.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 4 Ὀκτωβρίου 1956 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς Τουριστικῶν Ἑπαγγελματίων, ἥτις ἐν τῷ παρόντι, θὰ ἀναφέρεται ἐφεξῆς «Σχολῇ» θέλουν: λειτουργήσῃ εἰς τόπους τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος διδαστήρια καὶ παραρτήματα αὐτῆς. Διὰ τὴν ἱδρυσιν τούτων ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως.

2. Διδαστήρια καὶ παραρτήματα τῆς Σχολῆς δύναται νὰ λειτουργήσῃ καὶ ἐντὸς διδαστηρίων ἢ καταλλήλων χώρων ἄλλων Σχολῶν καὶ ἱδρυμάτων, κατόπιν συμβάσεως τῆς Σχολῆς μετὰ τῶν ἀρμοδίων Διοικήσεων τῶν ἀντιστοίχων Σχολῶν καὶ ἱδρυμάτων. Διὰ τῶν συμβάσεων τούτων θέλουν καθορισθῇ πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ζητήματα. Αἱ συμβάσεις αὗται δύναται νὰ καταρτίζονται δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου.

3. Ἡ Σχολὴ δύναται νὰ οἰκοδομήσῃ, ἀγοράσῃ ἢ ἐνοικιάσῃ καὶ ἐκμεταλλευθῇ ξενοδοχεῖα, ἐστιατόρια καὶ ζαχαροπλαστεῖα εἰς διαφόρους τουριστικοὺς τόπους πρὸς ἐκπαίδευσιν πρωτοπικῶν τουριστικῶν ἐπαγγελματίων. Ταῦτα θὰ λειτουργῶσιν ὡς ἐπιχειρήσεις ἰδιωτικοῦ δικαίου, πάντα δὲ τὰ σχετικὰ πρὸς τὰ ἀνωτέρω ὡς καὶ τὰ ἀφορῶντα τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν αὐτῶν ζητήματα καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς ἐκπαίδευσιν θὰ καθορίζονται δι' εἰδικῶν κανονισμῶν, καταρτιζομένων ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς καὶ ἐγκρινόμενων δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 2.

1. Πρὸς τὰ διδαστήρια καὶ τὰ παραρτήματα τῆς Σχολῆς θέλουν: λειτουργήσῃ τμήματα ἐκπαίδευσεως, εἰς ἃ θὰ φοι-

τήσως: νέοι προτιθέμενοι να ἐργασθῶσιν εἰς τουριστικά ἐπαγγέλματα. Οἱ ἐκ τούτων εὐδοκίμως ἀποφοιτῶντες καὶ λαμβάνοντες πτυχίον τῆς Σχολῆς ἐξομοιοῦνται καθ' ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα πρὸς τοὺς πτυχιούχους τῆς μετεκπαιδεύσεως.

2. Πάντα τὰ σχετικά πρὸς τὴν λειτουργίαν τῶν τμημάτων τούτων, τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς, τὰ διδασκτρα, αἱ γραμματικαὶ γνώσεις, ὁ χρόνος φοιτήσεως κλπ. καθορισθῆναι διὰ κανονισμῶν καταρτιζομένων ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς καὶ ἐγκρινόμενων δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως.

3. Εἰς τὰ διδασκτήρια καὶ παραρτήματα τῆς Σχολῆς δύνανται νὰ λειτουργήσωσιν οἰκοτροφεία τῶν ἐκπαιδευομένων καὶ μετεκπαιδευομένων τῆς Σχολῆς. Ὁ τρόπος λειτουργίας τῶν οἰκοτροφείων τούτων, οἱ δικαιούμενοι οἰκήσεως καὶ σιτισμοῦ, τὰ τροφεία καὶ γενικῶς πᾶσα ἀναγκαία λειτουργία, καθορισθῆναι διὰ κανονισμῶν καταρτιζομένων ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς καὶ ἐγκρινόμενων δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 3.

1) α) Εἰς ἃς πόλεις λειτουργεῖ διδασκτήριον ἢ παράρτημα τῆς Σχολῆς καὶ εἰς περιοχὴν αὐτῶν ὀριζομένην δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, πάντες οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὰ ἐπαγγελματικὰ τμήματα τῶν ξενοδοχείων πολυτελείας Α' β' καὶ γ' τάξεως καὶ εἰς τὰ ἐπαγγελματικὰ τμήματα τῶν λοιπῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τουριστικά ἐπαγγέλματα ἀπὸ πρώτης τάξεως καὶ ἄνω οἱ μὴ ὑπερβάντες τὸ 40ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, ὑποχρεοῦνται ὅπως μετεκπαιδευθῶσιν εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην διὰ συνεχοῦς καὶ ἀνελλιπούς παρακολουθήσεως τῶν ἐν αὐτῇ διδασκόμενων μαθημάτων. Ἡ διάρκεια τῆς μετεκπαιδεύσεως ὀρίζεται διὰ μὲν τὸ προσωπικὸν τῶν ξενοδοχείων εἰς τέσσαρες μέχρι ἑξ ἑβδομάδας, διὰ δὲ τὸ προσωπικὸν τῶν λοιπῶν ἐπαγγελματῶν εἰς τριάκοντα ἡμέρας συνεχοῦς φοιτήσεως. Τὸν ἀκριβῆ χρόνον φοιτήσεως τῶν ξενοδοχοῦπαλλήλων ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω ὁρίων καθορίζει δι' ἀποφάσεων τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς κανονικῆς, συνεχοῦς καὶ ἀνελλιπούς φοιτήσεως τῶν ἀνωτέρω εἰς τὴν Σχολὴν πρὸς μετεκπαιδεύσιν, οἱ ἐργοδότες αὐτῶν ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσιν εἰς τοὺς ὀνομαστικῶς ὑπὸ τῆς Σχολῆς καλούμενους κανονικῶς ἀδειαν μετὰ πλήρῃ ἀποδοχῶν, ἴσης διαρκείας πρὸς τὸν χρόνον τῆς μετεκπαιδεύσεως των ἐν τῇ Σχολῇ. Εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀδειαν συγχωνεύονται 15 ἡμέραι ἐκ τῆς ἀδείας, τὴν ὑποίαν βᾶται τῶν καμμένων διατάξεων δικαιούται ὁ μετεκπαιδευόμενος. Αἱ ὑπόλοιποι ἡμέραι βαρύνουσι τὸν ἐργοδότην.

β) Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως ἢ ὑποχρεώσεις μετεκπαιδεύσεως δύνανται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἐργαζομένους, εἰς κατωτέρας τάξεως ξενοδοχεῖα καὶ ἐπιχειρήσεις ἀνηκούσας εἰς τουριστικά ἐπαγγέλματα.

2) Τὰ ἀνωτέρω τμήματα μετεκπαιδεύσεως λειτουργοῦσιν ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου μέχρι 31 Μαρτίου. Ἡ περίοδος αὕτη δύνανται νὰ παραταθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.

3) Ἡ Διοίκησις τῆς Σχολῆς καθορίζει ἐν συνεννοήσει με τοὺς ἐργοδότες τὴν ἐναρξιν καὶ λήξιν τῆς φοιτήσεως ἐκάστου παρ' αὐτοῖς ἐργαζομένου. Ἐν ἀρνήσει ἢ κωλυσιεργίᾳ τοῦ ἐργοδότη, τὸν χρόνον τοῦτον καθορίζει ἡ Διοίκησις τῆς Σχολῆς.

4) Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω καλούμενος πρὸς φοίτησιν καὶ μὴ προτερῶν ἀδικαιολογητῶς, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Διοικήσεως τῆς Σχολῆς, στερεῖται τῶν προσόντων ἐργασίας εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος ἀναφερομένης ἐπιχειρήσεις.

5) Οἱ ἐκ τῶν ἐγγραφέντων εἰς τὴν Σχολὴν ἀπουσιάζοντες ἐκ τινος μαθήματος ἀδικαιολογητῶς, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Διοικήσεως τῆς Σχολῆς, τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἴσου πρὸς τὰς ἀποδοχὰς των μίξ ἡμέρας. Τὰ πρόστιμα ταῦτα κρατοῦνται, ὑπ' εὐθύνη τῶν ἐργοδοτῶν των, ἐκ τῶν ἀποδοχῶν των τιμωρουμένων, ἐπὶ τῇ εἰσκοπῇ τῆς Σχολῆς καὶ καταβάλλονται ἐντὸς τοῦ πρώτου 10ημέρου τοῦ

ἐπομένου ἀπὸ τῆς εἰσκοπῆσεως μηνὸς εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Σχολῆς, ἧς ἀποτελοῦσιν ἔσοδον. Οἱ σημειοῦντες ὑπὲρ τὰς 15 ἀδικαιολογητῶς ἀπουσίας ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης ὑπ' ἀριθ. 4 παραγράφου.

6) Ὁ Ὑπουργὸς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως δύνανται δι' ἀποφάσεων του προτάσει τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, νὰ ὑποχρεώσῃ πρὸς μετεκπαιδεύσιν κατὰ τὰ ἀνωτέρω τοὺς θαλαμηπόλους τῶν πλοίων, τοὺς ἐργαζομένους εἰς λεωφορεῖα δημοσίας χρήσεως καὶ γενικῶς τοὺς ἐργαζομένους εἰς ἐπαγγέλματα παροχῆς ὑπηρεσιῶν.

7) α) Πάντες οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μετεκπαιδευόμενοι, μετὰ τὸ πέρας τῆς φοιτήσεώς των εἰς τὴν Σχολὴν, ὑποβάλλονται εἰς ἐξετάσεις καὶ ἐφ' ὅσον κριθῶσιν ἱκανοὶ λαμβάνουσι πτυχίον τῆς Σχολῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως.

β) Οἱ ἀποτυγχάνοντες κατὰ τὰς ἐξετάσεις δύνανται νὰ ἐκνέλθωσιν τὸ ἐπόμενον ἔτος ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους. Οἱ ἐκ τούτων ὅμως ἀποτυγχάνοντες κατὰ τὰς ἐξετάσεις καὶ τοῦ δευτέρου ἔτους, θεωροῦνται ἀκατάλληλοι, ἐφαρμοζομένης καὶ ἐν προκειμένῳ τῆς διατάξεως τῆς προηγουμένης παραγρ. 4 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

8) α) Πάντες οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς λαμβάνουσι δικαιοματικῶς ἐπαγγελματικὸν βιβλιαρίον ἐργασίας καὶ προσλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων τῆς εἰδικότητός των κατ' ἀπόλυτον προτίμησιν, ἐγγραφόμενοι εἰς τὰ παρὰ τοῖς Γραφεῖσις εὑρέσεως ἐργασίας τηρούμενα μητρώα ἀνέργων εἰς τὰ θεσθὶν τῶν μὴ πτυχιούχων. Πρὸς τοὺς πτυχιούχους ἐξομοιοῦνται μέχρι τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος ὀριζομένης προδεσμίας ὡς πρὸς τὴν πρόσληψιν καὶ τὴν χορήγησιν ἐπαγγελματικῶν βιβλιαρίων ἐργασίας, οἱ ἔχοντες κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπερδεκαετὴ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὰς ἐν παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀναφερομένης ἐπιχειρήσεις.

β) Δι' ὅσα ἐκ τῶν τουριστικῶν ἐπαγγελμάτων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ παρόντι, δὲν προβλέπεται ὑπὸ τῆς καμμένης νομοθεσίας ἢ χορηγητῆς ἐπαγγελματικῶν βιβλιαρίων ἐργασίας συνιστάται τὸ ἀρμόδιον ὄργανον, διὰ τὴν ἐκδοσιν τοιούτων, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Ἐργασίας.

9) Διὰ κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς καταρτιζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς καὶ ἐγκρινόμενου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, θέλουσι καθορισθῇ πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν ὡς ἄνω τμημάτων μετεκπαιδεύσεως, τὰς ἐξετάσεις τῶν μετεκπαιδευομένων, τὴν ἀπονομὴν πτυχίων, τὴν ἐκδοσιν τῶν διὰ τοὺς πτυχιούχους εἰδικῶν ἐπαγγελματικῶν βιβλιαρίων καὶ πᾶν ἄλλο σχετικὸν ζήτημα.

10) Οἱ ἔχοντες ἀποδεδειγμένως πραγματικὴν ὑπηρεσίαν 15 ἐτῶν εἰς τουριστικά ἐπαγγέλματα ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξετάσεις διὰ τὴν ἀπόκτησιν πτυχίου τῆς Σχολῆς, ἀνευ φοιτήσεως εἰς αὐτήν, ἀφοῦ ὅμως προηγουμένως παρακολουθῶσιν ἀριθμὸν μορφωτικῶν διαλέξεων καθοριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς. Πάντα τὰ πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης ζητήματα καθορισθῶσιν δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ καταρτιζομένου ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς καὶ ἐγκρινόμενου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως.

11) Οἱ κύριοι καὶ οἱ διευθύνται ἐπιχειρήσεων ἀνηκουσῶν εἰς τουριστικά ἐπαγγέλματα, ὡς καὶ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι εἰς αὐτάς, ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσιν εἰς τὴν Σχολὴν καὶ ἐντὸς τῆς τασσόμενης ὑπ' αὐτῆς προδεσμίας, ἀκριβεῖς πληροφορίες ἀρρεώσας τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐργαζομένων, τὴν ἡλικίαν των, τὰς γραμματικὰς τῶν γνώσεις, τὰ ἔτη ὑπηρεσίας των καὶ ἐν γένει πᾶν στοιχεῖον σχετικὸν μετὰ τὴν ὑπηρετικὴν των κατάστασιν.

Ἄρθρον 4.

1) Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1960 οὐδεὶς δύνανται νὰ ἐργασθῇ εἰς τὰ ἐπαγγελματικὰ τμήματα τῶν ξενοδοχείων πολυτελείας Α' καὶ Β' τάξεως καὶ εἰς τὰ ἐπαγγελματικὰ τμήματα τῶν λοιπῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τουριστικά ἐπαγγέλματα ἀπὸ πρώτης τάξεως καὶ ἄνω ἐὰν δὲν εἶναι πτυχιούχος τῆς Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων.

Δι' αποφάσεως του Υπουργού Προεδρίας της Κυβερνήσεως δύναται να εφαρμοσθῇ ἡ ἀνωτέρω διάταξις καὶ εἰς καταστήματα κατωτέρων κατηγοριῶν τῶν αὐτῶν ἐπαγγελμάτων, καθοριζομένου, διὰ τῆς αὐτῆς αποφάσεως, τοῦ χρόνου ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς.

2) Ἡ προθεσμία τῆς προηγουμένης παραγράφου δύναται νὰ προεκτείνεται δι' αποφάσεων τοῦ Υπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, διὰ τὸ σύνολον τῆς χώρας ἢ δι' ὀρισμένας πόλεις, ἐφ' ὅσον ἐξ ἀντικειμενικῶν λόγων διαπιστωθῇ ἡ ἀδυναμία τῆς Σχολῆς πρὸς μετεκπαίδευσιν πάντων τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένας ἐπιχειρήσεις.

3) Οἱ ἀπόφοιτοι ἀνεγνωρισμένων ξενοδοχειακῶν ἢ τουριστικῶν Σχολῶν τῆς ἀλλοδαπῆς ἐξομοιοῦνται, καθ' ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα, πρὸς τοὺς πτυχιούχους τῆς Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἐκπαίδευσις καὶ μετεκπαίδευσις ἐν τῇ Σχολῇ παρέχεται εἰς δύο κύκλους.

1) Τὴν Στοιχειώδη καὶ

2) τὴν Ἀνωτέραν.

Πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν εἰς ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω κύκλων ἐκπαίδευσιν καὶ μετεκπαίδευσιν, τὰ προσόντα πρὸς ἐγγραφήν τῶν μαθητῶν, τὰ διδάκτρα, τὸν χρόνον φοιτήσεως, τὴν διδασκίαν ὕλην, τοὺς ἀπονεμομένους τίτλους σπουδῶν, τὴν εἰδικότητα καὶ διαβάθμισιν τῶν πτυχιούχων, τὴν μετεκπαίδευσιν ὀριστούχων πτυχιούχων τῆς Σχολῆς ἢ πτυχιούχων Ἀνωτάτων Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς εἰς Ξενοδοχειακὰς Σχολὰς τῆς ἀλλοδαπῆς, τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἀποφοίτων ἐκάστου κύκλου, τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς αὐτοὺς ποινάς, τὰς περιπτώσεις ἀφαιρέσεως τοῦ τίτλου σπουδῶν καὶ τῆς ἀπωλείας τῶν ἐκ τούτων πηγάζοντων δικαιωμάτων καὶ πλεονεκτημάτων, τὸ ὄργανον ἐπιβολῆς τῶν ἀνωτέρω κυρώσεων καὶ πάντα τὰ σχετικὰ καὶ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν λειτουργίαν τῶν ἀνωτέρω κύκλων ἐκπαίδευσιν καὶ μετεκπαίδευσιν ζητήματα καθορισθῶσιν διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως Υπουργοῦ. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν Διαταγμάτων τούτων ἰσχύουσιν αἱ καίμεναι διατάξεις.

Ἄρθρον 6.

1) Ἡ Σχολὴ ὁργανώνει εἰς τὰς αἰθούσας αὐτῆς ἢ εἰς ἄλλα κατάλληλα κέντρα σειρὰν μορφωτικῶν διαλέξεων καὶ ὁμιλιῶν προοριζομένων διὰ τοὺς ἐργοδότας καὶ διευθυντὰς ἐπιχειρήσεων, ἀνηκουσῶν εἰς τουριστικὰ ἐπαγγέλματα.

2) Ὁ Υπουργὸς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως δύναται δι' αποφάσεώς του, μετὰ πρότασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, νὰ καταστήσῃ ὑποχρεωτικὴν διὰ τοὺς ἀνωτέρω τὴν παρακολούθησιν τῶν ὁμιλιῶν καὶ διαλέξεων τούτων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ καλεῖ ὀνομαστικῶς ἀνάλογον ἀριθμὸν ἐργοδοτῶν καὶ διευθυντῶν, καθορίζων τὴν ἐνάρξιν καὶ λήξιν ἐκάστης σειρᾶς. Εἰς τοὺς μὴ προσερχομένους ἢ μὴ παρακολουθοῦντας ἀνελλιπῶς τὰς διαλέξεις καὶ ὁμιλίας ταύτας, ἐπιβάλλονται αἱ ποιναὶ τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 7.

Ἐφεξῆς ἵνα τὸ πρῶτον ἀτκήσῃ τις τὸ ξενοδοχειακὸν ἐπάγγελμα ὡς ὑπεύθυνος διευθυντῆς τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐφ' ὅσον αὐτὸ ἀνήκει εἰς τὰς κατηγορίας πολυτελείας, α, β καὶ γ τάξεως ἢ νὰ διευθύνῃ ὑπευθύνως ἐπιχειρήσιν α' τάξεως καὶ ἂν ἀνήκουσαν εἰς ἄλλο τουριστικὸν ἐπάγγελμα εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ὑπὲρ τὰς 15.000 κατοίκων καὶ εἰς λουτροπόλεις, θερμὰς διαμονὰς καὶ ἀρχαιολογικοὺς τόπους, ἀνεξαρτήτως πληθυσμοῦ, δεόν νὰ τύχῃ ἀδείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ, χορηγουμένης μόνον ἐφ' ὅσον ὁ ἐπιχειρηματίας εἶναι πτυχιούχος τῆς Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων ἢ παρακολούθησε κανονικῶς μίαν σειρὰν μορφωτικῶν διαλέξεων καὶ ὁμιλιῶν, ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ.

Ἄρθρον 8.

1) Ἡ Σχολὴ διοικεῖται ὑπὸ 12 μελῶν Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου ἐκ τῶν κατωθι μελῶν :

α) Τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ ὡς Προέδρου.

β) Ἐνὸς καθηγητοῦ ἢ ὑφηγητοῦ τῆς Ἀνωτάτης Σ.Ο.Ε.Ε.

γ) Ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Υπουργείου Οἰκονομικῶν συμφώνως τῷ Νόμῳ 281/36.

δ) Ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Υπουργείου Ἐργασίας.

ε) Ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Υπουργείου Ἐμπορίου.

στ) Ἐνὸς Διευθυντοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ. Οἱ ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖα β—ε ὀρίζονται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Υπουργῶν.

ζ) Ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.

η-θ) Ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐπιμελητηρίου τούτου.

ι) Ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.

ια) Ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.

Οἱ ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖα στ—ι ἀντιπρόσωποι ὀρίζονται ὑπὸ τῶν οικείων Διοικήσεων.

ιβ-ιγ) Ἐκ δύο ὑπαλλήλων τουριστικῶν ἐπαγγελμάτων, ἐξ ὧν ὁ εἰς Ξενοδοχοῦπάλληλος, ὀριζομένων ὑπὸ τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων Ἐπισιτισμοῦ.

Τὸ Συμβούλιον ἐκλέγει μετὰξὺ τῶν μελῶν τοῦ δύο ἀντιπροέδρους ὅστινες κατὰ σειράν ἐκλογῆς ἀντικαθιστῶσι τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον. Ἡ ἐκλογὴ ἀμφοτέρων τῶν ἀντιπροέδρων ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ αὐτοῦ νομικοῦ προσώπου ἀπαγορεύεται.

3) Τὰ εἰς ἀπόστασιν μεγαλύτεραν τῶν 30 χιλιομέτρων ἐξ Ἀθηνῶν ἰδρυόμενα ὑπὸ τῆς Σχολῆς διδαστήρια καὶ παραστήματα αὐτῆς διοικούνται ὑπὸ πενταμελῶν Ἐπιτροπῶν συνιστωμένων δι' αποφάσεων τοῦ Υπουργοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως μετὰ πρότασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς. Διὰ τῶν αὐτῶν αποφάσεων καθορίζονται πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων ζητήματα.

4) Ἡ παρὰ τῇ Σχολῇ θέσις τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου καταργεῖται.

Ἄρθρον 9.

Πόροι.

1) Πόροι τῆς Σχολῆς εἶναι :

α) Ἐτησίαι ἐπιχορηγήσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ ἴση πρὸς εἰκοσιν ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (2000) τοῦ εἰς αὐτὸν περιεχομένου ἐσθίου, ἐκ τοῦ ὑπὸ τῶν ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων καταβαλλομένου ποσοστοῦ συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 8 παρ. 2 τοῦ Ν. Δ. 180/46. Ἡ ἐπιχορηγήσις αὕτη καταβάλλεται ἀνὰ τρίμηνον ἀρχομένη ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1956.

β) Ἐτησίαι εἰσφορὰ τῆς Ἐργατικῆς Ἐστίας ἐκ δραχμῶν 1.000.000.

γ) Ἐτησίαι εἰσφορὰ τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος ἐκ δραχμῶν 300.000. Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο ἐξαντλεῖται ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον β τοῦ ἀρθροῦ 19 τοῦ Ν. Δ. 3430/55 ὑποχρέωσις τοῦ Ἐπιμελητηρίου τούτου.

δ) Ἐτησίαι εἰσφορὰ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν ἐκ δραχμῶν 500.000.

ε) Ἐτησίαι εἰσφορὰ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν ἐκ δραχμ. 300.000.

στ) Ἐτησίαι εἰσφορὰ τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν ἐκ δραχμῶν 250.000.

ζ) Τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς, τὰ διδάκτρα, τὰ ἐξέταστρα, τὰ τροσεῖα κλπ., ὡς ταῦτα θέλουσι καθορισθῇ ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς καὶ ἐγκριθῇ δι' αποφάσεων τοῦ Υπουργοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως.

η) Δωρεαί, πρόστιμα καὶ πᾶν ἄλλο ἔσοδον νομίμως περιερχόμενον εἰς τὴν Σχολήν.

Αἱ ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖα β, γ, δ, ε καὶ στ, ἐπιχορηγήσεις

και εισφοραί, ἄρχονται ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1956 καὶ καταβάλλονται εἰς τὴν Σχολὴν εἰς ἰσοπόσους μηνιαίας δόσεις ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαήμερου ἐκάστου μηνὸς ὑπ' εὐθύνη τῶν οἰκείων Διοικήσεων. Αὗται ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἀναγράφωσι καθ' ἑκάστον οἰκονομικὸν ἔτος εἰς τοὺς πρὸς τοὺς ὑποχρεῶν Νομικῶν Προσώπων τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰσφορὰν ἢ ἐπιχορήγησιν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς. Εἰδικῶς διὰ τὸ ἀπὸ 1)7)1956 μέχρι τῆς 30)12)1956 χρονικὸν διάστημα τῆς τρεχούσης οἰκονομικῆς χρήσεως, ἡ δι' ἑκάστον τῶν Νομικῶν τούτων Προσώπων καθοριζομένη ὡς ἀνωτέρω εἰσφορὰ θεωρεῖται ὡλοκληρωμένη ἀνευ ἄλλης διατυπώσεως.

2) Τὰ Ἐμπορικὰ καὶ Βιομηχανικὰ Ἐπιμελητήρια ὡς καὶ τὰ Ἐπαγγελματικὰ καὶ Βιοτεχνικὰ τοιαῦτα τῶν πόλεων εἰς ἃς θὰ λειτουργήσωσι διδαστήρια ἢ παραρτήματα τῆς Σχολῆς, ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσι πρὸς τὴν Σχολὴν μηνιαίαν εἰσφορὰν ὀριζομένην διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ἐμπορίου, μὴ δυναμένην νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω καταβαλλομένης εἰσφορᾶς ὑπὸ τῶν ἀντιστοίχων Ἐπιμελητηρίων τῶν Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 10.

1) Ἡ Σχολὴ δύναται, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, νὰ συνάψῃ δάνεια μετὰ τοῦ ΟΧΟΑ, τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, τοῦ Ὁργανισμοῦ Τουριστικῆς Πίστεως ἢ ἄλλων Ὁργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀγορᾶς ἢ οἰκοδομήσεως καταλλήλων κτιρίων διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν διδαστηρίων αὐτῆς, παρεχομένης ἅμα διὰ τοῦ παρόντος εἰς τοὺς ἐν λόγῳ δανειστάς τῆς εὐχερείας χορηγήσεως εἰς τὴν Σχολὴν τῶν δανείων τούτων.

2) Πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ κεφαλαίου, τῶν τόκων κλπ. τῶν οὕτω συναπτομένων δανείων ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Σχολὴν ὅπως παράσχω ἐγγύησιν διὰ τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῶν πόρων αὐτῆς καὶ δεχθῇ τὴν ἐγγραφὴν πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ δανείου ἐκτελεσθησομένων ἔργων. Τὰ συμβολαιογραφικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῶν δανειστικῶν τούτων συμβολαίων περιορίζονται εἰς τὸ ἥμισυ.

Ἄρθρον 11.

Πᾶσαι αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι, αἱ διοικήσεις τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ γενικῶς τὰ φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα ὑποχρεοῦνται, ὅπως παρέχωσιν εἰς τὴν Σχολὴν πᾶσαν ὑπ' αὐτῆς αἰτουμένην πληροφορίαν σχετικὴν μετὰ τὴν λειτουργίαν τῆς καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τῆς.

Ἄρθρον 12.

Διὰ κανονισμῶν συντασσόμενων ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς καὶ ἐγκρινόμενων δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ Οἰκονομικῶν, θέλουσι καθορισθῇ πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐν γένει λειτουργίαν καὶ ἀρμοδιότητα τοῦ Δ. Συμβουλίου, τὴν διαχείρισιν τῶν πόρων αὐτῆς, τὰ ἔξοδα λειτουργίας, τὰς ἀποζημιώσεις τῆς Διοικήσεως καὶ πᾶν ἄλλο σχετικὸν πρὸς τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς ζήτημα. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν κανονισμῶν τούτων ἰσχύουσιν αἱ καίμεναι διατάξεις.

Ἄρθρον 13.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς προσλαμβάνει δι' ἀποφάσεώς του ἐπὶ συμβάσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου, τὸ πέραν τοῦ τακτικοῦ ἀναγκαιοῦν εἰς τὴν Σχολὴν καὶ τὰ διδασ-

κτήρια αὐτῆς προσωπικόν, ὡς καὶ τὸν Νομικὸν Σύμβουλον τῆς Σχολῆς δικηγόρον ἔχοντα ὑπὲρ 15ετῆ ὑπηρεσίαν. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ προσλήψεως καθηγητῶν ἢ σχετικῆς ἀπόφασις δεῖν νὰ ληφθῇ διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων (2)3) τοῦ συνόλου τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου.

Ἄρθρον 14.

Ἡ διάταξις τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ ἀπὸ 12.6.1935 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ συστάσεως Ὁργανισμοῦ Πανελληνίου Ἐνώσεως Τουριστικῶν Ξενοδοχείων» περὶ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως διὰ τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 688)1948 Ν. Δ) τοῦ «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς καίμενης νομοθεσίας περὶ Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελματῶν καὶ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 18 τοῦ Ν. Δ) τοῦ 3430)1955 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων περὶ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων ὡς καὶ αἱ σχετικαὶ περὶ ἀρμοδιότητων αὐτοῦ διατάξεις καταργοῦνται. Ὁ ἀπὸ τῶν καθήκοντα Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου Διευθυντῆς τῶν Ξενοδοχείων τοῦ Ε. Ο. Τ. ὡς καὶ ὁ προϊστάμενος τοῦ Τμήματος Ξενοδοχείων τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως μετέχουσιν ἐφεξῆς ὡς τακτικὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐπιμελητηρίου τούτου.

Ἄρθρον 15.

1. Πᾶσα οἰαδήποτε παράβασις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου τιμωρεῖται κατόπιν ἐγκλήσεως διὰ προστίμου μέχρι 5.000 δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ θὲ μέχρι τοῦ διπλασίου.

2. Τὰ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα περιέρχονται εἰς τὴν Σχολὴν, ἥς ἀποτελοῦσιν ἔσοδον.

3. Πάντα τὰ ἐν τῷ παρόντι προβλεπόμενα Διατάγματα ἐκδίδονται προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως Ὑπουργοῦ, πλὴν τῶν ἀποκαλούντων δαπάνας, ἅτινα ἐκδίδονται προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

4. Πᾶσα ἀντίθετος πρὸς τὸν παρόντα νόμον γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις καταργεῖται.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1956

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ε. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΓΣΑΣ, Π. ΛΕΒΑΝΤΗΣ, Χ. ΘΗΒΑΙΟΣ, Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΤΡΑΣ, Α. Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗ, Α. ΜΠΟΥΤΡΙΑΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Δ. ΔΑΒΑΚΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Χ. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗΣ, Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ, Δ. ΜΑΝΕΝΤΗΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1956

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ